

“ Ali bin Ebi Talib’e bakmak ibadettir ve onu zikretmekte ibadettir. Bir kulun imanı ancak Ali’nin velayetine tutunması ve onun düşmanlarından uzaklaşması ile kamil olabilir.”

(El-Saduk’un “El-Amâli” kitabından, s: 201 ve 216)

Efendimiz ve mevlamız imam-ı Musa el-Kazım hazretleri buyurdu ki:

“ Şanı yüce Allah Muhammed’i (s.a.a.s.) yüceliğinin ve isteğinin nurundan kıldı. Bu nur Sina dağında Musa aleyhisselama tecelli eden, görünen nurdu. Musa bu nuru görmeye karşı istikrarlı kalamamış ve dayanamamıştı. Bunun üzerine bayılarak yere düşmüştü. İşte o nur Muhammed’in (s.a.a.s.) nuruydu. Şanı yüce Allah Muhammed’i yaratmak istediğinde bu nuru ikiye böldü. Bir kısmından Muhammed’i ve öbür kısmından Ali’yi yarattı. İkisinden başkasını bu nurdan yaratmadı. Onları kendi eli ile yarttı, nefsi ile nefsinden üfürdü ve onları suretleri üzere kıldı. Onları kendisinin misali, halkının üzerine şahitleri ve yarattıklarının üzerine halifeleri olarak kıldı. Yine onları yarattıklarının üzerine gözü ve konuşan dili olarak kıldı. Onlarda ilmini kıldı ve onlara ilmin beyanını da öğretti. Onlara gayb ilmini keşfetti, gösterdi ve birini nefsi olarak ve öbürünü de ruhu olarak kıldı. Biri öbürü olmadan var olamaz. görüntüleri beşeridir ve gizli olan tarafları lahutidir. Onların görüntüsüne tahammül edilebilmesi için beşeri heykellerde (şekilde) insanlara göründüler. Şanı yüce Allah bunu şöyle açıkladı:

Eğer peygamberi bir melek kılsaydık muhakkak ki onu insan suretine sokardık...(En’am suresi: 9)

Onlar Allah’ın makamı ve bütün yaratılmışların yaratıcısının hicaplarıdır. İkişile yaratılanlara başlangıcı açtı ve ikisiyle mülkü ve mukadderatı sona erdirecektir.

Daha sonra Muhammed’in (s.a.a.s.) nurundan Fatime’yi, kızını aldı. Tıpkı Muhammed’in nurunu kendi nurundan aldığı gibi. Lambalardan alınan aydınlık gibi, Fatime ve Ali’nin nurundan Hasan ve Huseyn’in nurunu aldık.

Kendileri nurlardan yaratıldılar ve bir belden öbür bele ve bir zürriyetten öbür zürriyete intikal ettiler.

Kendileri rahimlerin içinde tertemiz ve yüce bir tabakada taşındılar. Bir meniden veya bütün insanların yaratılmış olduğu damladan yaratılmadılar, onlar intikalden intikale geçip devam ettiler.

Onlar nur olarak temiz zürriyetlerde ve rahimlerde intikal ettiler. Çünkü kendileri seçilmişler için seçilmiş olanlardır. Onları kendi nefsi için seçti ve ilminin hazinedarları kıldı.

Onları yarattıklarına tebliğ edenler kıldı. Onları nefsinin makamı yerinde tuttu. Çünkü kendisi ne görülür ne de idrak edilir. Nasıl olduğu ve bütünü ile bilinmez.

İşte bu nurlar onun yerine tebliğ edenler ve onun emrine ve yasaklarına sahip olanlardır. Onlarla kudreti zuhur eder ve onlardan ayetleri ve mucizeleri görünür. Nefsini onlarla ve onlardan kullarına tanıttı.

Onlarla emrine itaat edilir, onlar olmasaydı Allah bilinmezdi. Onlar olmasaydı Rahman'a nasıl ibadet edileceği bilinmezdi.

Allah emrini istediği şekilde ve istediği ile icra eder, Allah, yaptığından sorumlu tutulmaz; onlar ise sorguya çekileceklerdir.” (Enbiya suresi: 23)

- Seyyid Şerefuddin el-Necefi'nin “Kitâb te'viyl el-Âyât el-Zâhira” s: 398
- Seyyid Haşim el-Bahraiyni “Ğayet el-Merâm” c: 1, s: 37
- Meclisi “Bihar'ul-Envâr” c: 35, s: 28
- Mirza Muhammed Takiy “Sahifet'ul-Ebrar” c: 1, s: 109-110)

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed buyurdu ki:

“Cennetin kapısının kırmızı yakuttan bir halkası vardır. Bu halka, altından olan bir kalıba takılıdır. Bu halka kalıba vurulduğunda: Ya Ali ! diye terennüm eder.”

- Şeyh Saduk “El-Amâl” s: 685
- Seyyid Hâşim Bahrani “Medinet'ul-Me'âciz” c: 2, s: 362
- Muhammed Bakır Meclisi “Bihar'ul-Envâr” c: 8, s: 122/ c: 39, s: 235
- Muttaki el-Hindi “Kenz'ul-'Ummâl” c: 2, s: 463, hadis no: 4504
- Şeyh Abbas el-Kummi “Menâzil el-Âhire ve Matâlib el-Fâhire” s: 294
- İbin Şehrâşûb “Menakib” c: 2, s: 161
- Muhammed el-Takiy “Sahifet'ul-Ebrâr” c: 1, s: 111

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed buyurdu ki:

“ Şanı yüce Rabbim beni (mi'racta) makamına aldığı anda hicabın önünden bana vahyetti ve benimle konuştu. Benimle şöyle konuşmuştu:

Ey Muhammed ! Ali evveldir (ilkidir), Ali sondur, Ali zahirdir (görünendir) , Ali batindir (gizli olandır) ve Ali herşeyi bilendir.

Ben dedim ki: Ey Rabbim ! Bu saydıkların sen değil misin ?

Dedi ki: Ey Muhammed ! Ben, ondan başka ilah olmayan Allah, mülkün sahibi, eksiklikten münezzehtir, selâmet veren, emniyete kavuşturan, gözetip koruyan, üstün olan, istediğini zorla yaptıran ve büyüklükte eşi olmayanım. Ortak koştukları şeylerden münezzehtim. Ben, ondan başka ilah olmayan, yaratan ve yarattıklarını istediği şekilde kılan Allah'ım. Güzel isimler benimdir , göklerde ve yeryüzünde olanlar beni tesbih ederler, yüceyim ve hikmet sahibiyim. Ben, ondan başka ilah olmayan Allah'ım. Ben, evvelim ki benden önce hiç bir şey yoktur. Ben , sonum ki, benden sonra hiç bir şey yoktur. Ben görünenim ki benim üzerimde hiç bir şey yoktur. Ben gizli olanım ki benim altımda kimse yoktur. Ben ondan başka ilah olmayan Allah'ım ki her şeyi bilenim.

Ey Muhammed ! Ali evveldir ki, imamlardan ilk olarak onun sözleşmesini yapacağım. Ey Muhammed ! Ali sondur ki, imamlardan son olarak onun ruhunu alacağım. Kendisi onlarla (insanlarla) konuşacak kıyamet alametidir. Ey Muhammed ! Ali görünendir ki, sana bütün vahyettiklerimi ona izhar edeceğim. Ona karşı bir şeyi gizli tutamak düşmez. Ey Muhammed ! Ali gizli olandır ki, sana vermiş olduğum sırrımı ona da vermişimdir. Benim ve senin aranda onun bilmediği bir sır yoktur. Ey muhammed ! Yarattıklarımın helalini ve haramını tümüyle bilen Ali'dir.”

- Muhammed Bakır Mecliyisi “Bihar’ul-Envâr” c: 18 , s: 377 / c: 40 , s: 38 / c: 91 , s: 180-181
- Şeyh Ali Yezdi el-Hâiriy “İlzâm el-Nâsib” c: 2, s: 321
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “ Medinet’ul-Me’âciz” c: 5, s: 45
- Hasan bin Suleyman el-Hilli “Muhtasar el-Basâir” s: 154
- El-Saffâr “ Basâir el-Derecât” s: 514)

Efendimiz ve mevlamız imam-ı Muhammed el-Bakır hazretleri buyurdu ki:

“ Şanı yüce Allah peygamberine şöyle vahyetti: Sen, sana vahyedilene sınıksız sarıl, şüphesiz sen, dosdoğru yoldasın. Yani : Sen, Ali’nin velayeti üzerinedsin, Ali’nin velayeti dosdoğru olan yoldur.”

- Şeyh el-Kuleyni “El-Kâfi” c: 1, s: 417
- Şâzen bin Cebrâil el-Kummi “El-Ravda” s: 102
- Ali bin Yunus el-‘Âmili “Sırât el-Mustakîm” c: 1, s: 285
- Mecliyisi “Bihar” c: 24, s: 23 / c: 30 , s: 157 ...
- Ali bin İbrâhim el-Kummi “Tefsir” c: 2, s: 286
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “ Ğâyet el-Merâm” c: 3, s: 45

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed buyurdu ki:

“ Benim vefatımdan sonra Ali’nin imametini inkar eden, peygamberliğimi hayatımda inkar eden gibidir. Her kim benim peygamberliğimi inkar ederse şanı yüce Rabbin rububiyetini inkar etmiş olur.”

- Şeyh Saduk “El-Amâli” s: 754
- Mecliyisi “Bihar” c: 38 , s: 109
- İbin ‘Ukde el-Kufi “Fadâil Emir el-Muminin” s: 150
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Ğâyet el-Merâm” c: 1 , s: 187

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed eshabı arasında şöyle hitap etmişti:

“ İçinizden bazılarına İbrahim’in Ehli Beyti ve ‘İmrân’ın Ehli Beyti zikredildiğinde müjdelenmiş gibi sevinirler. Muhammed’in Ehli Beyti zikredildiğinde ise kalplerinde rahatsızlık duyarlar. Nefsim elinde olana yemin olsun ki, kıyamet gününde benim ve Ehli Beytimin velayeti ile gelmeyen bir kul, şayet 70 peygamberin ameli ile gelse bile, Allah ondan bu amellerini kabul etmiyecektir.”

- Mirza Nuri “Mustedrek el-Vesâil” c: 1, s: 150, 167
- Kadı Nu’mân el-Mağribi “Şerh el-Ahbâr” c: 2, s: 495
- Şeyh Mufid “El-Amâli” s: 115
- Muhammed bin Cerir el-Tabari (Şif) “El-Mustersid” s: 610
- Şeyh Tûsi “El-Amâli” s: 14
- Mecliysi “El-Bihar” c: 23 , s: 221 / c: 27 , s: 172, 192
- Muhammed bin Ali el-Tabari “Beşâret el-Mustafa” s: 135, 212
- İbin Ebil-Feth el-İrbili “Keşf el-Ğumme” c: 2, s: 11
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “ Ğâyet el-Merâm” c: 3, s: 79, 274

Müminlerin emiri , imam-ı ve mevlası hz. Ali eshabına hitaben şöyle buyurdu:

“ Cenneti ve maddeyi var edene yemin olsun ki benim dostum ve düşmanım çeşitli yerlerde beni tanıyacaktır : Ölüm esnasında, sırat köprüsünde ve cehenneme kimin gideceği ayırteildiği yerde.”

- Şerif el-Murtada “Risâil el-Murtada” c: 3, s: 133
- Hasan bin Suleyman el-Hilli “Muhtasar el-Basâir” s: 111
- İbrahim bin Muhammed el-Sakafî “El-Ğârât” c: 2, s: 72
- Şeyh Mufid “ Evâil el-Makâlât” s: 74 ve “El-Amâli” s: 5-7
- Şeyh el-Tûsi “ El-Amâli” s: 626-627
- Kutbuddin el-Revândi “Harâic vel-Cerâih” c: 2 , s: 812
- İbin Şehrâşûb “Menâkib” c: 3, s: 34
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Medinet’ul-Me’âciz” c: 3, s: 117-118
- Mecliysi “Bihar’ul-Envâr” c: 27, s: 160-161
- İbin Ebil-Hadid “Şerh Nehc’ul-Belâğa” c: 1, s: 299
- Ali bin İbrâhim el-Kummi “Tefsir” c: 2, s: 266

Açıklama:

Hız. Ali efendimizin bu kelamı çeşitli kitaplarda yer almıştır. Bu beyana göre her müslüman vefat ettiğinde, sırat köprüsünde ve cehenneme gideceklerin seçildiği yerde hız. Ali’yi görecektir. Hız. Ali bu yerlerin sahibidir. Nitekim onun velayetini kabul etmek imandır ve onun velayetini inkar etmek ise küfürdür.

Peygamber efendimiz hız. Muhammed buyurdu ki:

“ Ey Ali ! Sen Allah’ın hücceti, kapısı ve yolusun. Sen, o beklenen büyük habersin. Sen , dosdoğru olan yolsun ve insanlığa verilmiş olan en büyük örneksin.

Ey Ali ! Sen müslümanların imamı, müminlerin emiri , vasilerin en hayırlısı ve doğru olanların efendisisin.

Ey Ali ! Sen hakkı batıldan ayırtdenlerin en yücesi ve doğrulayıcı olanların en büyüküsün.

Ey Ali ! Sen, ümmetim üzerine olan halifem, borcumu ödeyen ve vaatettiklerimi yerine getirensin.

Ey Ali ! Sen benden sonra zulme uğrayacaksın !

Ey Ali ! Sen terkedilecek olansın !

Ey Ali, sen yalnız bırakılacak olansın ! Şanı yüce Allah ve şimdi sözümü dinleyen bütün ümmetim şahit olasun ki, senin tarafın benim tarafımdır, benim tarafımda Allah’ın tarafıdır ; senin düşmanlarının tarafı ise Şeytan’ın tarafıdırlar.”

- Şeyh Saduk “Uyun Ahbâr el-Rida” c: 1, s: 9
- Mecliysi “Bihar’ul-Envâr” c: 38, s: 111
- Şeyh Suleyman el-Kanduzi “Yenâbi’ul-Mevedde” c: 3, s: 402
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “ Ğâyet el-Merâm” c: 4, s: 15

Müminlerin emiri ve imam-ı hz. Ali, eshabından olan Rumeyle hazretlerine şöyle buyurdu:

“ Ey Rumeyle ! Eğer bir mümin hasta olursa biz de onunla hasta oluruz, eğer hüznün içine olursa biz de hüznün içinde oluruz. Eğer dua ederse biz onun duasına “amin” deriz. Sustuğunda ise biz ona duacı oluruz.”

Bunu duyan Rumeyle dedi ki:

“ Ey Müminlerin Emiri ! Sana feda olayım, bu dediğin yanında olan müminler için geçerli olursa, başka yerlerde yaşayan müminlerin durumundan haberdar mısın ?”

İmam-ı Ali hazretleri şöyle buyurdu :

“ Ey Rumeyle ! Bir mümin dünyanın doğusunda veya batısında olsa bile bize saklı kalmaz !”

- Muhammed bin Hasan el-Saffâr “Basâir’ul-Deracât” s: 28
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 26 , s: 140

- Şeyh Ali Yazdi “İlzâm el-Nâsib” c: 1, s: 16-17
- Şeyh Ebul-Hasan el-Merândi “Mecm’ul-Nureyn” s: 190-191
- Mirza Muhammed Taki el-İsfahâni “Mikyâl el-Mekârim” c: 1 , s: 415
- Şeyh Ali Namâzî Şâhrûdi “Mustedrekât” c: 3, s: 407

Hz. Selman ve Hz. Ebu Zer’e bir kişi şöyle sormuştu:

“Müminlerin Emiri’nin (Hz. Ali’nin) nur alemindeki yerinin bilgisi nedir ?”

Hz. Selman bu soruyu duyduğunda Hz. Ebu Zer’e hitaben buyurdu ki:

“Ey Cundub (Ebu Zer) ! Gel beraber gidip bu soruyu ona (Hz. Ali’ye) soralım.”

Hz. Selman ve Hz. Ebu Zer , Hz. Ali’nin evine vardıklarında Hz. Ali’nin evde olmadığını öğrenirler ve onun gelmesini beklerler. Hz. Ali geldiğinde onlara şöyle buyurur:

“ Sizleri buraya getiren nedir ?”

Hz. Selman ve Hz. Ebu Zer dediler ki:

“Ey Müminlerin Emiri ! Senin nur alemindeki yerinin bilgisini sana sormak için buraya geldik.”

Hz. Ali onlara buyurdu ki:

“ Dinlerine sadık ve onu öğrenmekten geri durmayan iki dost hoş geldiniz ! Ömrüme yemin olsun ki sizlerin bu sorduğunuzu öğrenmek bütün müminlere vacibtir.

Ey Selman, ey Cundub (Ebu Zer) ! Tüm müminlerin imanı, benim nur alemindeki makamımı hakkıyla bilmeleriyle ancak tamamlanmış olur !

Her mümin benim nur alemindeki makamımı hakkıyla tanırsa, Allah onun kalbini iman ile sınamış olacak. Allah onun kalbini İslam’a açacak ve basiret gözü ile marifetimi bilmiş olacaktır. Her kim bunu bilmekten geri kalırsa, şüpheyne ve kararsızlığa düşmüş olur.

Ey Selman, ey Cundub ! Beni nur aleminde bilmek, şanı yüce Allah’ı bilmektir. Şanı yüce Allah’ı nur aleminde bilmek, beni bilmektir. Halis ve doğru olan din budur. Şanı yüce Allah bu hususta şöyle buyurdu: Onlara ancak dini halis olarak, şirk koşmadan Allah’a kulluk yapmaları, ibadet etmeleri ve zekat vermeleri emrolunmuştu. Sağlam din de budur.*(Beyyine suresi: 5)

Onlara ancak Muhammed’in (s.a.a.s.) peygamberliği emrolundu. Çünkü kendisi, Muhammedi olan dindir, şirkten münezzeh ve müsamahakardır. Şanı yüce Allah “ibadet edenleri” ayette zikretmiş. Her kim benim velayetime yerine getirirse ibadetini yapmış olur.

Velayetimi yerine getirmek zorun zorudur. Bunu ancak Allah'a yakın olan bir melek veya Allah'ın elçiliğini yapan bir peygamber veya Allah'ın kalbini iman ile sınadığı bir mümin yerine getirebilir, taşıyabilir.

O melek Allah'a yakın olan meleklerden değilse bunu taşıyamaz. O peygamber Allah tarafından bir elçilik yapmıyorsa bunu taşıyamaz. O müminin kalbi iman ile sınanmamışsa bunu taşıyamaz.”

Hz. Selman dedi ki:

“ Ey Müminlerin Emiri ! Mümin kimdir, sonucu ve sınırı nedir ki onu bilelim ?”

Müminlerin Emiri Hz. Ali şöyle buyurdu:

“ Ey Selman ! Kalbi imanla sınanmış olan bir mümine bizim emrimizden bir şey ona vardığında, Allah o müminin kalbini bunu kabul etmek için açar ve kendisi ne şüpheye ne de kararsızlığa düşer.

Ey Ebu Zer ! İyi bil ki, ben Allah'ın kuluyum ve Allah'ın kulları üzerine halifesiyim. Bizleri Rabbler yerine koymayın ve faziletimiz hakkında istediğinizi söyleyin.

Sizler, bizim içinde bulunduğumuz yüceliği ve sonunu asla tamamıyla bilemezsiniz.

Şanı yüce Allah bizlere, sizin aranızda bulunan vasfedebilenlerin vasfedebileceğinden veya kalbinizin bunu ihtiva edebileceğinden daha büyük ve daha yüce faziletler verdi. Şayet bu şekilde bizi bilerseniz o zaman sizler müminlersiniz.”

Hz. Selman sordu ki:

“ Ey Rasulallah'ın kardeşi ! Her kim senin velayetini yerine getirirse ibadetini yerine getirmiş mi olur ?”

Hz. Ali buyurdu ki:

“ Ey Selman, evet yerine getirmiş olur ! Bunun doğruluğunu şanı yüce Allah'ın yüce kitabında beyan eden ayet şudur: Sabır ve ibadet ile Allah'tan yardım isteyin. Şüphesiz o (ibadet) , Allah'a saygıdan kalpleri ürpenler dışında herkese zor ve ağır gelen bir görevdir.*(Bakara suresi: 45)

Sabır Rasulallah'tır (s.a.a.s.) ve ibadet etmek ise velayetimi yerine getirmektir. Bu sebeptendir ki şanı yüce Allah ayetinde “ o, herkese ağır ve zor gelen bir görevdir” dedi. Bu ayetinde “ikisi , herkese ağır ve zor gelen bir görevdir” demedi. Çünkü velayeti taşımak gerçektende büyüktür, ağırdır ama, kalpleri Allah'a karşı ürpenler için durum öyle değildir. Kalpleri Allah'a karşı ürpenler basiretli olan Şia'dır (benim taraftarlarımdır).

Nitekim Şia'nın haricinde kalan bütün fırkalar Muhammed'in (s.a.a.s.) peygamberliğini sözbirliği ile kabul etmişlerdir. Ama benim velayetim hakkında ihtilafa ve inkara düşmüşlerdir.

Benim velayetimi ancak az bir topluluk kabul etmiştir, şanı yüce Allah bu topluluğu şöyle anmıştır: Allah'a saygıdan kalpleri ürpenler. Şanı yüce Allah yüce kitabının başka bir ayetinde Muhammed'in (s.a.a.s.) peygamberliği ve benim velayetim hakkında şöyle buyurdu: Nice kullanılmaz hale gelmiş kuyular ve ıssız kalmış ulu saraylar vardır.* (Hac suresi: 45)

Saray Muhammed'tir (s.a.a.s.) ve kullanılmaz hale getirilen kuyu velayetimidir. Velayetimi iptal ve inkar ettiler. Benim velayetimi inkar edenlere, Muhammed'in (s.a.a.s.) peygamberliğini kabul etmeleri hiç bir fayda getirmeyecektir. Çünkü ikisi birbirine bağlıdır.

Peygamber (s.a.a.s.) gönderilmiş bir elçidir ve kendisi insanların imamıdır. Ali'de peygamberden sonra vasiyet edilen insanların imamıdır. Bunun için peygamber (s.a.a.s.) şöyle buyurmuştu: Sen benden Harun'un Musa'ya olan menzilindesin ancak benden sonra peygamber yoktur.

Birincimiz Muhammed'tir, ortancımız Muhammed'tir ve sonuncumuz Muhammed'tir. Her kim beni hakkıyla bilirse sağlam olan dinin üzerinde olur. Şanı yüce Allah bu din hakkında şöyle buyurdu: Sağlam din budur.* (Beyyine suresi: 5)

Allah'ın yardımı ve tevfiği ile sizlere bunu beyan edeceğim.

Ey Selman, ey Cundub ! Ben ve Muhammed, şanı yüce Allah'ın nurundan bir nur idik. Allah, bu nurun ikiye bölünmesini istedi ve bu nur ikiye bölündü. Birine Muhammed ol dedi ve öbürüne Ali ol dedi. Bunun için Rasulallah (s.a.a.s.) şöyle buyurmuştu:

Ali benden ben de Ali'denim. Benim yerime ancak Ali eda edebilir.

Zamanında Rasulallah (s.a.a.s.), Ebu Bekr'i Beraât (Tövbe) suresi ile Mekke'ye göndermişti. Bunun üzerine Cebrail inip şöyle demişti:

Allah sana emrediyor ki, bu sureyi ancak sen veya senden olan biri Mekke ehline okuyabilir !

Bunun üzerine Ebu Bekr'i geri çevirmem için beni arkasından göndermişti. Ebu Bekr'e yetişip onu geri çevirdiğimde bundan dolayı çok üzölmüş ve sormuştu:

Ey Rasulallah ! Benim hakkımda ayet mi indi ?

Rasulallah ona demişti ki : Hayır, lakin benim yerime ancak Ali eda edebilir !

Ey Selman ve ey Cundub ! Birkaç ayeti Rasulallah'ın (s.a.a.s.) yerine okumasına layık olmayan biri imamlık yerine nasıl layık olabilir ?

Ey Selman ve ey Cundub ! Ben ve Rasulallah bir nur idik, Rasulallah el-Mustafa (seçilmiş olan) oldu ve ben vasisi olan el-Murtada (razı olunmuş) oldum.

Muhammed natık (konuşan) oldu ve ben samıt (susan) oldum. Her zamanda muhaakkak olarak bir konuşan (natık) ve bir susan (samıt) vardır.

Ey Selman ! Muhammed uyarıcı oldu ve ben ise hâdi, doğru yola sevkeden oldum. Şanı yüce Allah bunu şöyle buyurdu:

Sen ancak bir uyarıcısın ve her toplumun bir rehberi (doğru yolu gösteren, ona hidayet edeni) vardır.* (Ra'd suresi: 7)

Rasulallah uyarıcı oldu ve ben ise hâdi oldum, "Her dişinin neye gebe kalacağını, rahimlerin neyi eksik, neyi ziyade edeceğini Allah bilir. Onun katında her şey ölçü ileler. O , görüleni de görülmeyeni de bilir ; çok büyüktür, yücedir. Sizden, sözü gizleyenle onu açığa vuran, geceleyin gizlenenle gündüzün yürüyen onun ilminde eşittir. Onun önünde ve arkasında Allah'ın emriyle onu koruyan takipçiler vardır. * (Ra'd suresi: 8-10)

Muhammed toplanma gününün sahibi oldu ben de yeniden diriltmenin sahibi oldum. Muhammed cennetin sahibi oldu ve ben de cehennemın sahibi oldum. Cehenneme, bunu sana al ve bunu bırak diyeceğim !

Muhammed titreyişin sahibidir ve ben ise ürpertici, dehşet verici sesin sahibiyim (kiyamette olacak hadiselerdir).

Ben, Levh-i Mahfuz'un sahibiyim, şanı yüce Allah onun içindekilerini bilmemi bana ilham etti.

Ey Selman ve ey Cundub ! Muhammed, Ya-Sin ve hikmet dolu Kuran oldu ; Muhammed, Nun vel-Kalem suresi ve yazdıkları oldu ; Muhammed, Ta-Ha ve Biz, Kuran'ı sana, güçlük çekesin diye indirmedik, oldu.

Muhammed, işaretlerin sahibi oldu ve ben ise ayetlerin ve mucizelerin sahibi oldum. Muhammed, peygamberlerin sonuncusu oldu ve ben ise vasilerin sonuncusu oldum.

Dosdoğru olan yol benim, onda ihtilafa ve ayrılığa düştükleri büyük haber de benim. Çünkü , ancak benim velayetime karşı ihtilafa ve ayrılığa düştüler.

Muhammed, davetin sahibi oldu ve ben ise kılıcın sahibi oldum.

Muhammed, gönderilmiş bir elçi oldu ve ben ise Muhammed'in emir sahibi oldum. Şanı yüce Allah bu hususta şöyle buyurdu:

Dostlarının derecelerini yüceltir, Arş'ın (en yüce makamın) sahibidir ; kavuşma gününden korkutmak için kullarından dilediğine Ruh'u (bilgisini) emriyle indirir.* (Mumin, Gafir suresi: 15)

Bu Ruh, Allah'ın ruhudur. Bu Ruh'u ancak yakın olan bir meleke veya elçi olarak gönderdiği bir peygamberine veya seçkin olan bir vasiye verir. Allah bu Ruh'u kime verirse, o kişiyi insanların arasından yüceltmış ve ona kudretinden vermiş olur. Bu kudret ile ölüleri diriltir, olanları ve olacakları bilir, doğudan batıya ve batıdan doğuya bir gözü kapayıp açınca dek ulaşır, kalplerde ve akıllarda olanları bilir, göklerde ve yeryüzünde bütün olanları bilir.

Ey Selman ve ey Cundub ! Muhammed zikir oldu, bunu şanı yüce Allah şöyle beyan buyurdu:

Allah size gerçekten bir uyarıcı indirmiştir, Allah'ın apaçık ayetlerini okuyan bir peygamber göndermiştir.* (Talak suresi: 10-11)

Bana ise kaderin ve belaların ilmi verildi ve hesaplaşma gününde hasımların aralarında hüküm verme emri de bendedir.

Kuran'ın ve kıyamet gününe dek olacakların ilmi de bendedir.

Muhammed hücceti yerine getirdi ve ben ise şanı yüce Allah'ın hücceti oldum.

Allah, öncekilerden ve sonrakilerden ve ne bir yakın meleke ve ne de bir elçi olarak göndermiş olduğu peygambere vermediğini bana verdi.

Ey Selam ve ey Cundub ! Rabbimin emriyle Nuh'u gemide taşıyan benim.

Rabbimin izniyle Yunus'u balığın karnından çıkaran benim.

Rabbimin emriyle 'İmran'ın oğlu Musa'yı denizin suları arasından geçiren benim. Rabbimin izniyle İbrahim'i ateşten çıkaran benim.

Rabbimin izniyle nehirleri akıtan, kaynaklardan suyu çıkaran ve ağaçlarını diken benim.

Karanlık günün azabı benim.

Bir kavmin anladığı, cinlerin ve insanların da duyduğu yakın bir mekandan nida eden benim.

Zorba ve münafık olan toplulukların söylediklerini bütün dilleriyle duyan da benim. Musa'nın alimi Hızır benim.

Süleyman'a öğreten benim.

Zul'karneyn benim, şanı yüce Allah'ın kudreti benim.

Ey Selman ve ey Cundub ! Ben Muhammed'im ve Muhammed'te bendir. Ben Muhammed'tenim ve Muhammed de bendendir.

Şanı yüce buyurdu ki: İki denizi birbirine kavuşmak için bırakıvermiştir. Aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmazlar.* (Rahman suresi: 19-20)

Ey Selman ve ey Cundub ! Bizim ölümüz ölmez, görünmeyen aleme gidenlerimiz ortadan yok olmamışlardır ve bizden öldürülenler ise öldürülmemişlerdir.

Ey Selman ve ey Cundub ! Ben, kadın erkek bütün müminlerin geçmişlerinin ve geleceklerinin emir sahibiyim. Yüceliğin Ruh'u ile teyid edildim.

Beşiğin içinde Meryem'in oğlu İsa'nın dili ile konuşan benim.

Ben, Âdem'im, Nuh'um, İbrahim'im, Musa'yım, İsa'yım ve Muhammed'im.

İstediğim şekilde ve istediğim surette görünürüm. Beni gören onları görmüştür. Onları gören de beni görmüştür.

Şayet insanlara sırf bir suret içinde zuhur etseydim, bu yüzden çok insan helak olurdu ve şöyle derlerdi : Kendisi zail olmuyor ve değişmiyor. Ben ise şanı yüce Allah'ın kullarından bir kulum. Bizleri Rabbler olarak isimlendirmeyiniz ve istediğiniz fazileti hakkımızda söyleyiniz. Allah'ın bize verdiği faziletin tümünü asla bilemezsiniz hatta onda birini bile bilemezsiniz. Çünkü bizler Allah'ın ayetleri, delilleri, hüccetleri, halifeleri, eminleri, imamları, yüzü, gözü ve diliyiz.

Allah kullarını bizimle azap eder ve bizimle mükafatlandırır.

Yarattıklarının arasından bizi temiz kıldı, seçti ve yeğledi.

Bir kişi, neden , nasıl ve ne için derse, küfre ve şirke sapmış olur. Çünkü Allah'tan ne yaptığı sorulmaz ve onlar ise sorulacaklardır.

Ey Selman ve ey Cundub ! Her kim söylediğime, beyan ettiğime, tefsir ettiğime, nurlandırdığıma, bürhan ve açıklık getirdiğime inanır ve bunu tasdik ederse, kendisi sınanmış bir mümindir. Allah, onun kalbini iman ile sınamış ve İslam dinine açmıştır. Kendisi de basiret üzerinde olan ariflerdendir. Kendisi , varacağı yere gelmiş, baliğ ve kamil olmuştur.

Her kim tereddüt, şüphe, inat , inkar, hayret , duraklama ve geriye adım atarsa, kendisi geri düşenlerden ve hakkımızı inkar edenlerden olur.

Ey Selman ve ey Cundub ! Rabbimin izniyle hayat veren ve öldüren benim.

Rabbimin izniyle yediklerinizden ve evlerinizde sakladıklarınızdan size haber veren benim.

Ben, kalplerinizde sakladıklarınızı bilenim. Evladımın olan imamlarda bunu bilirler ve istedikleri ve sevdikleri zaman bunu yapabilirler. Çünkü hepimiz biriz.

Birincimiz Muhammed'tir, sonuncumuz Muhammed'tir ve ortancımız Muhammed'tir, hepimiz Muhammed'iz. Aramızda fark yapmayın !

Şanı yüce Allah'ın izniyle hepimiz her zaman ve her yerde istediğimiz surette zuhur ederiz.

Bizler istersek Allah ister, bizler inkar edersek Allah inkar eder.

Rabbimiz Allah'ın bize verdiği fazileti ve hususiyetimizi inkar edenin vay haline olsun ve bir daha vay haline olsun !

Çünkü , Allah'ın bize vermiş olduğu bir özelliğimizi inkar eden, şanı yüce Allah'ın bize verdiği kudretini ve bizde kıldığı isteğini inkar etmiş olur.

Ey Selman ve ey Cundub ! Rabbimiz Allah bizlere bundan daha yüce daha büyük ve daha yüksek olanı vermiştir.”

Hz. Selman ve hz. Ebu Zer sordular ki:

“ Ey Müminlerin Emiri ! Sizlere verilen ve bunlardan daha yüce, daha yüksek, daha büyük olan nedir ?”

Hz. Ali buyurdu ki:

“ Şanı yüce Allah bize İsm-i ‘Azam’ı vermiş ve öğretmiştir. İsteseydik bununla gökleri, yeryüzünü, cenneti ve ateşi yarmalardık. İsteseydik bu isimle göklere çıkar, yeryüzüne iner, batıya ve doğuya gider ve ‘Arş’a kadar varırdık. Orada şanı yüce Allah'ın huzurunda otururduk. Bize her şey itaat eder, hatta bütün gökler, yeryüzü, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar, denizler, cennet ve ateş bize itaat eder.

Allah, bütün bunları bize öğrettiği ve ihtisas kıldığı ism-i ‘Azam ile verdi.

Bununla beraber, yeriz, içeriz, sokaklarda geziniriz ve bu amelleri Rabbimizin emriyle yaparız. Bizler, keremli kılınmış Allah'ın kullarıyız. Onu sözlerinin önüne geçmez ve ancak onun emriyle hareket ederiz.

Bizler deriz ki: Hidayeti ile bizi bu nimete kavuşturan Allah'a hamdolsun !

Allah bizi doğru yola iletmeseydi kendiliğimizden doğru yolu bulacak değildik.

Allah'ın fazilet ve ihsan olarak bize verdiklerini inkar edip küfre sapanlar hakkında azabın kendisi onlara müstehak olmuştur.

Ey Selman ve ey Cundub ! Bu, nur alemindeki marifetimidir, buna doğru yolu bulmuş gibi tutunun. Şiamdan olup bu şekilde beni tanımayanlar asla basiretli olamazlar. Her kim beni bu şekilde tanırsa basiretli , baliğ ve kamil olur. O kişi bunu bilmekle , bir ilim denizine dalmış ve faziletin yüksek bir derecesine varmış

olur. Aynı zamanda Allah'ın sırlarından bir sırrına ve gizli hazinesine vakıf olur.”

- Hafız Receb el-Bursi “Meşarik envâr el-yakin” s: 160
- Mecliyi “Bihâr el-Envâr” c: 26, s: 1-7
- Şeyh Ali el-Yezdi “İlzâm el-Nâsib” c: 1 , s: 32-36
- Mirza Ebi Fadl Taha “Şifâ el-Sudur” s: 45
- Mirza Muhammed Takiy “Sahifet’ul-Ebrar” c: 1, s: 130-134

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed, Allah'ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, buyurdu ki:

“ Müjdeleyici olarak beni gönderene yemin olsun ki, ‘Arş (en yüce yer), Kürsi (en yüce makam) , Felek (alem) , gökler ve yeryüzünün üzerine şayet: “ Allah’tan başka bir ilah yoktur, Muhammed Allah’ın elçisidir ve Ali müminlerin emir sahibidir”, yazılmasaydı hiç biri varlığını sürdüremezdi. Şanı yüce Allah beni makamına aldığı anda ve bana lütfu ile hitap ettiğinde dedi ki: “Ey Muhammed !” Ben de dedim ki: Buyur, emrindeyim ! Bunun üzerine bana buyurdu ki: “Ben Mahmud’um, sen de Muhammed’sin, senin ismini benim ismimden kıldım ve seni bütün var ettiklerimin üzerine faziletli kıldım. Kullarımı dinime doğru hidayet etmesi için kardeşin Ali’yi onların üzerine tayin et ! Ey Muhammed, Ali’yi müminlerin emir sahibi olarak kıldım. Her kim onun üzerine emir sahipliği yapmaya yeltenirse o kişiyi lanet ettim. Her kim Ali’ye karşı muhalif olursa azabımı tadacaktır. Ey Muhammed ! Ben, Ali’yi müslümanların imamı kıldım. Onun önüne geçeni aşağılık kılacağım ve ona karşı asi olanı da hapsedeceğim. Ali , vasilerin seyyidi, elleri ve ayakları temiz olanların önderi ve bütün yaratılmışların üzerine hüccetimidir.”

- Seyyid bin Tâvûs “El-Tahsin” s: 567 ve “El-Yakin” s: 239
- Muhammed bin Hasan el-Hurr el-‘Âmili “Cevâhir el-Sunniye” s: 300
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “ Medinet’ul-Me’âciz” c: 2, s: 401-402 ve “Ğâyet el-Merâm” c: 1, s: 68 , 158-159 / c: 2, s: 179 / c: 6, s: 174
- Mecliyi “Bihâr’ul-Envâr” c: 27, s: 8 / c: 37 , s: 338 / c: 38 , s: 121
- Şerefuddin el-Huseyni “Te’vil el-Âyât” c: 1 , s: 187

İmam-ı Ali Zeynulabidin efendimizin huzuruna bir müneccim (yıldız falcısı) gelmişti. İmam hazretleri ona sordu ki:

“ Sen kimsin ?”

O adam dedi ki:

“Ben müneccimim.”

İmam hazretleri buyurdu ki:

“ Sen falcısın ! Huzuruma girdiğin andan şimdiye kadar her alemi bu dünyadan üç misli daha büyük olan 14 alemi dolaşan ve yerinden kıpırdamayan bir kişiyi sana bildireyim mi ?”

Falcı dedi ki:

“ O kişi kimdir ?”

İmam-ı Ali Zeynulabidin hazretleri buyurdu ki:

“ O kişi benim. isteseydim senin ne yediğini ve evinde ne bulundurduğunu haber ederdim !”

- Muhammed bin Hasan el-Saffâr “Basâir’ul-Deracât” s: 421
- Şeyh Mufid “El-İhtisâs” s: 320
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Medinet’ul-Me’âciz” c: 4, s: 342-343 ve “Yenabi’ul-Me’âciz” s: 11
- Muhammed bin Cerir el-Tabari (Şîî) “Delâil el-İmâme” s: 91
- Mecliyi “Bihar’ul-Envâr” c: 46, s: 27 / c: 54 , s: 329 / c: 55 , s: 227

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed’in (s.a.a.s.) huzuruna bir kişi gelip şöyle dedi:

“Ey Allah’ın elçisi ! Bir kişiyi biliyorum ki deniz yoluyla Çin’e gitti ve iyi bir ticaret yaptıktan sonra yüklü bir karla geri döndü. Bu adamın kazandığını ona samimi olanlar, akrabaları ve komşuları kıskandılar. !?”

Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Dünya malı bir insanda çoğaldığında ve büyüdüğünde o insanın belası da artar. Malları ile Allah’ın yolunda harcıyanlara rağbet gösterin. Ama bu anlattığın kişiden daha az bir mal ile , daha acele bir şekilde kazancını sağlayana ve yaptıklarının karşılığında Rahman’ın ‘Arş’ı hazinesinde ona saklı tutulan mükafatı bekleyen kişiyi haber edeyim mi ?”

Hazır olanların hepsi dediler ki:

“ Evet, ey Allah’ın elçisi, bize bu kişinin kim olduğunu bildir.”

Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Bize doğru gelen bu adama bakın !”

Hazır olanlar gelen adama doğru baktıklarında, bu gelenin Ensardan yoksul bir kişi olduğunu gördüler. Rasulallah (s.a.a.s.) hazır olanlara şöyle devam buyurdu:

“ İşte gördüğünüz bu adamdan bu gün öyle hayırlı ve itaatli şeyler yükseklere çıktı ki, şayet sırf bu günkü ameli göklerde ve yeryüzünde mevcut olanlara dağıtılsaydı, en geride duran için en azından günahlarının bağışlanması ve cennete girmesine vacip olurdu !!!”

Hazır olanlar sordular ki:

“ Ey Allah’ın elçisi ! Bunu hangi amel ile kazandı ?”

Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Sizler ona bu gün ne yaptığını sorun da sizlere ne yaptığını o beyan etsin !”

Hazır olan eshap o adamın yanına vararak dediler ki:

“ Rasulallah’ın senin hakkında müjdelediği kutlu ve hayırlı olsun ! Bu gün ne yaptın da bu kadar sana sevaplar yazıldı ?”

Adam dedi ki:

“ Bu gün bir şey yaptığımı hatırlamıyorum ama, evimden çıktığımda önceden yapmak istediğim bir işi bitirmek için çıkmıştım. Bu işin elimden gitmesi korkusu içindeydim. Daha sonra bunu başaramayınca kendi kendime şunu dedim: Bu elimden kaçan işin yerine Ali bin Ebi Talib’in yüzüne bakmakla yetineyim. Çünkü Rasulallah’ın (s.a.a.s.) Ali hakkında : Ali’nin yüzüne bakmak ibadettir, dediğini duymuştum.”

Rasulallah (s.a.a.s.) bunu duyduğunda şöyle buyurdu:

“ Allah’a yemin olsun ki, Ali’nin yüzüne bakmak ibadettir ! Hem de nasıl bir ibadet. Ey Allah’ın kulu, sen aileni beslemek için bir dinarı kazanmak amacıyla evinden çıktın ama, bu isteğini gerçekleştiremedin. Bu elinden kaçan işin yerine Ali’nin yüzüne bakmayı yeğledin. Ali’nin sevgisi içinde olduğu halde ve onun faziletine de inanmış olarak bunu yaptın. Dünyanın hepsi altın olsa ve bunu Allah’ın yolunda harcasan da yapmış olduğun iş kadar hayırlı olamazdı. Ali’nin huzuruna giderken aldığın her bir nefes için, bin insanın senin şefaatin ile cehennemden kurtuluşuna ve şefaatine, Allah mukabil sayacaktır.”

- Muhammed bin Ali el-Tabari “Beşâret el-Mustafa” s: 100
- Şeyh Saduk “El-Amâli” s: 296
- Şerefuddin el-Huseyni “Te’vil el-Âyât” c: 2, s: 868
- Meclisi “Bihar’ul-Envâr” c: 38, s: 197

Müminlerin Emiri ve mevlamız Hz. Ali şöyle buyurdu:

“ Şanı yüce Allah tektir, birdir ve bununla eşsizdir. Daha sonra Allah kelimeler irad etti ve bu kelimeler nur oldu. Daha sonra bu nurdan Muhammed’i (s.a.a.s.)

beni ve zürriyetimi yarattı. Bunun üzerine kelimeler irad etti ve bunlar ruh oldu. Allah bu ruhu o nurların içinde kıldı ve ikisini de bedenlerimize yerleştirdi.

Bizler Allah'ın ruhu ve kelimeleriyiz. Allah bizimle yarattıklarına karşı delil getirdi. Bu durumda iken, güneşin, ayın, gecenin, gündüzün ve gözlerin daha görmediği anda yeşil bir gölgelikte kaldık. Orada onu takdis ettik ve yücelttik. Allah yarattıklarını yaratmadan önce bunu yapmıştı.

Allah, Peygamberlerden bize iman ve yardım etmeleri için söz aldı ve bunu şanı yüce Allah şöyle buyurdu: Hani Allah, peygamberlerden: Ben size Kitap ve hikmet verdikten sonra nezdinizdekileri tasdik eden bir peygamber geldiğinde ona mutlaka inanıp yardım edeceksiniz, diye söz almıştı...(Âl-i 'İmrân : 81)

Yani Muhammed'e (s.a.a.s.) inanmaları ve vasisine de yardımcı olmaları istenmişti. Muhammed'e (s.a.a.s.) inandılar fakat vasisine (hz. Ali'ye) yardımcı olmadılar ama ilerde hepsi ona yardımcı olacaklardır. Allah, benim ve Muhammed'in (s.a.a.s.) hakkında beraberce birbirimize karşı yardımlaşma için söz almıştı. Muhammed'e (s.a.a.s.) karşı yardımcı oldum, onun huzurunda cihat ettim ve düşmanlarını öldürdüm. Allah'ın benden almış olduğu yardımlaşma sözünü böylece yerine getirmiş oldum. Bana karşı verilen yardımlaşma sözünü ise, peygamberler vefat ettiklerinde daha yerine getirmemişlerdi, ama, ilerde bana yardımcı olacaklardır. O zaman doğusu ve batısı benim hükmüm altında olduğunda Allah, Adem'den Muhammed'e (s.a.a.s.) kadar bütün peygamberleri hayatta kılıp bana gönderecektir. Hepsi benim hizmetimde olup, ölümlerinin ve hayatta olan insanların ve cinlerin başlarını kılıçlarla vuracaklar.

Ne acayıptır ! Neden acayıp olmasın ki, o zamanda ölü bilinen peygamberleri Allah gönderecek ve hepsi: Emrindeyiz, emrindeyiz ey Allah'ın davetçisi, diyecekler. Hepsi Kufe'nin sokaklarına dalacaklar. Kılıçlarını ellerine almış ve geçmişten o zamana kadar yaşamış olan bütün zalimlerin ve onlara uyanların başlarını kılıçları ile vuracaklar. Ta ki şanı yüce Allah'ın bu buyurduğu yerine gelene kadar:

Allah, sizlerden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara , kendilerinden öncekileri sahip ve hakim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hakim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağhyacağını vâdetti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana eş tutmazlar...(Nur: 55)

Yani korkmadan ve güven içinde , kimseden çekinmeden bana ibadet etmeleridir. Onlarda hiç bir takiye olmadan bunu yapmalarıdır.

Benim galibiyetimden sonra galibiyetlerim daha vardır ve benim dönüşlerden sonra tekrar dönüşlerim vardır. Galibiyetlerin ve dönüşlerin sahibi benim !

Savaş alanlarında kahramanlıkların, öldürücü saldırıların ve ölümün sahibi benim ! Demirden olan kale benim ! Allah'ın kulu ve Rasulallah'ın kardeşi olan benim !

Allah'ın emini, haznedarı, sırrının yeri, hicabı, yüzü, yolu ve terazisi olan benim ! İnsanları Allah'ın huzuruna hesaba getiren benim !

Ayrılmışları birleştiren ve birleşmiş olanları ayıran Allah'ın kelimesi benim !

Allah'ın güzel isimleri, yüce misalleri ve en büyük ayeti benim !

Cennetin ve cehennemin sahibi benim ! Cennet ehlini cennete ve cehennem ehlini cehenneme yerleştiren benim !

Cennet ehlini sevindirmek, cehennem ehlini azap etmek ve bütün yarılmışların hesabı elimdedir. Hükümlerini aldıktan sonra her şeyin ona döneceği yer benim !

Bütün yaratılmışların hesabı bana aittir !

Küçük günahların hesap yeri benim !

'Araf üzerinde davet eden benim !

Güneşi ortaya gösteren benim !

Yeryüzünün kıyamet alameti benim !

Ateşi bölen benim ! Cennetlerin haznedarı benim ! 'Araf'ın sahibi benim !

Müminlerin emir sahibi ve takva ehlinin arıbeyi olan benim !

Öncekilerin ayeti, konuşanların dili, vasilerin sonuncusu, peygamberlerin varisi, alemin Rabbinin halifesi, Rabbimin dosdoğru olan yolu Rabbimin hak adaleti , göklerin ve yeryüzünün içinde ve arasında bulunanların üzerine delil olan benim !

Allah'ın, sizin yaratılışınızın başlangıcında sizlere karşı onunla delil gösterdiği kişi bendim !

Heaplaşma gününün şahiti benim !

Kaderin, belaların , zorlukların, olacakların, gerçek sözün ve neseplerin ilmi bendedir ! İlmi tutan peygamberlerin ayetlerini tutan benim !

Asanın (hz. Musa'nın sopası) ve yakıcı olan damganın sahibi benim !

Bulutların, şimşeklerin, yıldırımların, karanlıkların, nurların, rüzgarların, dağların, denizlerin, yıldızların, güneşin ve ayın hepsi benim hizmetimdedir.

İlk 'Ad kavmini, Semud kavmini, Res eshabını ve bunların arasında daha nice toplulukları öldüren benim !

Zalimleri zelil kılan benim ! Medyen'in sahibi benim ! Firavn'u öldüren ve Musay'ı kurtaran benim !

Demirden olan kale benim ! Ümmete hakkı batıldan ayırteden ve onları doğru yola sevkeden benim !

Allah'ın Muhammed'e (s.a.a.s.) sır olarak öğrettiği ve onun da bana onu sır olarak öğretmiş olduğu ilim ile her şeyin sayısına ve bilgisine sahip olan benim !

Rabbim, ismini, kelimesini, hükmünü, ilmini ve anlayışını bana hoşnutlukla verdi.

Ey insanlar ! Beni kaybetmeden önce bana sorunuz !

Ey Allah'ım, seni onlara şahit tutuyorum ve onları senin koruman altına veriyorum. Bütün hareket ve kuvvet ancak Ali ve yüce olan Allah ile olabilir. Emrine tabi olarak Allah'ı hamdederiz."

- Hasan bin Suleymân el-Hilli "Muhtasar el-Basâir" s: 33-34
- Mecliyi "Bihar'ul-Envâr" c: 53 , s: 46-49
- El-Fayd el-Kâşâniy "Tefsir el-Sâfi" c: 1 , s: 352
- Mirza Muhammed el-Meşhedî "Tefsir Kenz'ul-Dekâik" c: 2 , s: 143-144
- Şeyh Muhammed Hasan el-Hur el-Âmili "El-İykâz" s: 335-336
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni "Ġâyet el-Merâm" c: 4 , s: 123-125
- Şeyh Ali el-Yezdi el-Hâiri "İlzâm el-Nâsib" c: 2, s: 319-320

Müminlerin emir sahibi ve mevlası imam-ı Ali hazretleri şöyle buyurdu:

" Bir gün Rasulallah (s.a.a.s.) ile beraberdim. Sağ eli ile sağ elimi tuttu ve şiddetli bir şekilde göğüsüne dayadı ve dedi ki : "Ey amcamın oğlu !" Ben de : Buyrun ey Rasulallah ! dedim. Bunun üzerine şöyle devam buyurdu: "Ben ve sen bu ümmetin babalarıyız. Bizim hakkımızı bilmeyene Allah'ın laneti olsun, buna teyid olarak "amin" söyle !" Ben de "amin" dedim. Daha sonra şöyle devam etti: "Ben ve sen bu ümmetin emir sahipleriyiz, bize itaat etmeyene Allah'ın laneti olsun. Buna "amin" diyerek tasdik et !" Ben de "amin" diyerek tasdik ettim. Bunun üzerine şöyle buyurdu: "Ben ve sen bu ümmetin çobanları gibiyiz. Her kim bu sürüden geri kalırsa onun üzerine Allah'ın laneti olsun. Buna "amin" diyerek tasdik et !" Ben de "amin" diyerek tasdik ettim. Ben "amin" dediğimde benimle beraber "amin" diyenleri duymuştum, Rasulallah'a (s.a.a.s) dedim ki: Ey Rasulallah ! Benimle beraber "amin" diyenler kimdir ? Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki: Cebrail ve Mikail'dir."

- Şeyh Saduk "Ma'âni el-Ahbâr" s: 118
- Hasan bin Suleymân el-Hilli "El-Muhtadar" s: 73
- Mecliyi "Bihâr'ul-Envâr" c: 36 , s: 5-6 / c: 40 , s: 44-45
- Ali bin Yunus el-Âmili "Sirât el-Mustakiym" c: 1, s: 243
- Şâzân bin Cebrail "El-Ravda" s: 133
- Muhammed bin Hasan el-Kummi "El-Âkd el-Nediy" s: 80-81

- Şeyh ‘Abbas el-Kummi “El-Envâr el-Behiyye” s: 77
- Şeyh Mufid “El-Amâli” meclis: 42, hadis: 3
- Şeyh el-Tûsi “El-Amâli” meclis: 5, hadis : 4

Hız. Ebu Zer el-Ğifariy bir gün hı. Rasulallah’ın, Allah’ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, huzurunda idi. O gün hı. Umm Seleme’nin evindeydi. Hız. Muhammed (s.a.a.s.) hı. Ebu Zer ile sohbet ederken hı. Ali onların huzuruna geldi. Rasulallah (s.a.a.s.), amcası oğlu ve kardeşi hı. Ali’yi gördüğünde yüzündeki nur, mutluluk ve sevinç ile aşikar oldu. Hız. Ali’yi kucakladı ve iki gözünün arasından öptü. Daha sonra hı. Ebu Zer’e hitap ederek buyurdu ki:

“ Ey Ebu Zer ! Bizim huzurumuza gelen bu kişiyi hakkıyla tanıyor musun ?”

Ebu Zer hazretleri dedi ki:

“ Ey Rasulallah ! Kendisi senin kardeşin, amcanın oğlu , Fatime’nin kocası , cennet gençlerinin efendileri olan Hasan ve Huseyn’in babasıdır.”

Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Ey Ebu Zer ! Bu, yüce bir aydınlık getiren imam, Allah’ın daha uzun olan mızrakı ve Allah’ın daha büyük olan kapısıdır. Allah’ı isteyenler bu kapıdan geçsinler.

Ey Ebu Zer ! Bu, Allah’ın adaletiyle hükmedendir. Bu , Allah’ın kutsal yerinde müdafaa edendir. Bu , Allah’ın dinine yardımcı olandır ve Allah’ın kulları üzerine onun delilidir. Allah , bütün ümmetlere karşı Ali ile delil getirdi. Bir peygamberi olan tüm ümmetlerden Ali’nin velayeti hakkında söz almıştı.

Ey Ebu Zer ! Şanı yüce Allah’ın Arş’ının temeli üzerinde yetmiş bin melek vardır. Her melek tesbih ve ibadet yerine ancak Ali’ye dua ve onun düşmanlarına da beddua etmektedir.

Ey Ebu Zer ! Ali olmasaydı hak batıldan ve mümin kafirden ayırtedilemezdi. Ali olmasaydı Allah’a ibadet edilmezdi. Ali, müşriklerin başına vurdu da onlar teslim olup Allah’a ibadet etmeye başladı. Bu olmasaydı ne sevap ne de hesap olmazdı. Ali’yi Allah’tan gizleyecek bir örtü yoktur ve onu Allah’tan alıkoyacak bir perde de yoktur. Halbu ki örtü ve perde kendisidir.

Dine ait hükümlerden, Nuh’a tavsiye ettiğini ve sana vahyettiklerimizi ve İbrahim’e, Musa ve İsa’ya tavsiye ettiklerimizi, size de gidilecek yol olarak bildirdi, açıkladı: Dine yapışın ve o hususta hiçbir ayrılığa düşmeyin. Onları, inanmaya çağırđın şey, müşriklere pek büyük, pek ağır gelmede; Allah, dilediğini kendisine seçer ve kendisine yöneleni de doğru yola iletir. (Şura suresi: 13)

Ey Ebu Zer ! Allah, mülkü ve birliği ile tektir eşsizdir. Tekliđini ve eşsizliğini de birliği ile kılmıştır. Kendisi, halis kullarına nefsini tanıttı. Onlara cennetini hoş

gördü. Allah, doğru yola iletmek istediğine velayetini tanıttı. Kalbini kapatmak istediğine de marifetini ondan uzak tuttu.

Ey Ebu Zer ! Ali hidayetın bayrağı, takvanın sözü, tutulacak yerin en sağlamı, dostlarımin imamı ve bana itaat edenlerin nurudur. Kendisi, Allah'ın mümin kullarına iltizam etmelerini vasiyet ettiği kelimedir. Kim onu severse mümindir ve kim onu sevmezse kafirdir. Kim onun velayetini terk ederse sapmış ve sapıtılmış olur. Kim onun hakkını inkar ederse müşrik olur.

Ey Ebu Zer ! Ali'nin hakkını ve velayetini inkar eden kıyamet gününde sağır , kör ve dilsiz olarak gelir. Bu gibileri kıyamet gününün karanlığına dökülecekler ve oradan şu nida gelecek: Allah'ın katından bir sevap kazanamadım diye bana yazıklar olsun ! Boyunlarına ateşten bir halka vurulacak ve bu halkanın 300 yönü olacak. Her yönünde bir şeytan olacak ve onun çirkin ve asık suratına kabrinden cehenneme varana kadar tükürecekler.”

Hz. Ebu Zer dedi ki:

“Babam ve annem sana feda olsun ey Allah'ın elçisi ! Kalbimi sevinç ve mutluluk ile doldurdun, bana daha anlat.”

Rasulallah (s.a.a.s.) şöyle devam buyurdu:

“ Ey Ebu Zer ! Beni göke aldıklarında dünyanın gökyüzüne varmıştım. Orada meleklerden bir melek ibadet için çağırıda bulunmuştu. Bunun üzerine Cebrail beni elimden tutarak öne aldı ve dedi ki:

“Ey Muhammed ! Meleklerle imamlık yap, onların sana olan iştiyakları fazla uzun sürdü.”

Ben de yetmiş saffın önünde durdum. Her saffın uzunluğu doğudan batıya kadar uzundu. Bu meleklerin sayısını ancak onları yaratan bilir. İbadetimi bitirdikten sonra, tesbih ve takdise başladım. Bunun üzerine meleklerden oluşan topluluklar birbiri ardından bana gelerek selam verdiler ve dediler ki:

“Ey Muhammed ! Ey Rasulallah, bizim senden bir isteğimiz olacak, bunu yerine getirebilir misin ?”

Onlar için, Allah'ın huzurunda şefaatchi olmamı isteyeceklerini sandım. Çünkü Allah, beni kevser havuzu ve bütün peygamberler üzerine şefaata ile faziletli kıldı. Meleklerle dedim ki: Ey Rabbimin melekleri ! Benden ne istiyorsunuz ?”

Melekler dediler ki:

“ Ey Allah'ın peygamberi ! Yeryüzüne indiğinde Ali bin Ebi Talib'e bizden selam söyle ve bizim ona olan iştiyakımızın hayli uzun sürdüğünü bildir !”

Bunun üzerine dedim ki:

“ Ey Rabbimin melekleri ! Bizleri hakkıyla tanıyor musunuz ?”

Melekler dediler ki:

“Ey Allah’ın peygamberi ! Sizleri nasıl tanımalıyım ki, sizler Allah’ın ilk yarattıklarısınız. Sizleri, nurdan olan nur heykellerinden, yüceliğinin ve mülkünün yüce nuru içinde ve kerim yüzünün nurundan yarattı. Gökler daha yükseltilmeden ve yerler daha serilmeden önce, kendisinin saltanatı ve su üzerinde olan Arş’ında sizlere oturacak yerler kılmıştı. Kendisi de inşa edildikleri yerdeydi. Daha sonra yeryüzünü ve gökyüzünü altı günde yarattı. Daha sonra Arş’ını yedinci göke yükseltti. Arş’ının üzerinde hakim oldu. Sizlerde Arş’ın önünde tesbih , takdis ve tekbir ediyordunuz...”

- Hasan bin Suleyman el-Hilli “El-Muhtadar” s: 142-145
- Furat bin İbrahim el-Kufi “Tefsir” s: 371-374
- Seyyid Hâşim el-Bahrani “Medinet’ul-Me’âciz” c: 2 , s: 396-401 ve “Ğâyet el-Merâm” c: 6, s: 139-141
- Şerefuddin el-Huseyni el-Necefi “Tevil el-Ayât” c: 2 , s: 781-785
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 40 , s: 55-58

İmam-ı Ali Zeynulabidin hazretleri buyurdu ki:

“ Şanı yüce Allah ve hücceti arasında bir hicap yoktur. Allah’a andolsun ki hücceti ve kendisi arasında bir örtü de yoktur. Biz, Allah’ın kapılarıyız, biz dosdoğru olan yoluz ve biz Allah’ın ilminin yeriyiz. Biz, Allah’ın vahyinin tercümanlarıyız. Biz, Allah’ın tevhidinin erkaniyız ve biz Allah’ın sırrının yeriyiz.”

- Şeyh Saduk “ Ma’âni el-Ahbâr” s: 35
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 24 , s: 12
- Şeyh Sukeymân el-Kanduzi “Yenabi’ul-Mevedde” c: 3, s: 359
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Ğâyet el-Merâm” c: 3, s: 47

İmam-ı Ali, müminlerin emir sahibi şöyle buyurdu:

“ Peygamberlerden vasilere ve vasilerden peygamberlere ödemeyi yapan benim. Allah’ın göndermiş olduğu her peygamberin borcunu ödeyen ve vaadettiklerini yerine getiren benim. Rabbim beni ilim ve zafer ile üstün kıldı. Rabbime oniki kere vardım, bana nefsini tanıttı ve gayb ilmini verdi.”

Hız. Ali bunları buyurduğunda hız. Meysem el-Temmâr kapıya gelmişti. Hız. Kanber'e Meysem'i içeri almasını söyledi. Meysem içeri girdiğinde hız. Ali ona hitaben şöyle buyurdu:

“ Eğer kabul edersen mümin olacağın ve inkar edersen kafir olacağın bir şeyi sana anlatayım mı ? Ben Faruk'um, hak ve batıl arasını fark (ayır) edenim. Ben, dostlarımı cennete ve düşmanlarımı cehenneme geçirenim. “Onlar, ille de Allah'ın ve meleklerin , bulutların gölgeleri arasından çıkıp gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar ! Bütün işler Allah'a dönecektir !”(*) diyen benim !”

(*) **Bakara suresi: 210. ayeti.**

- Meclisi “Bihâr'ul-Envâr” c: 39, s: 35
- Furat bin İbrahim el-Kufi “Tefsir” s: 67

İmam-ı Huseyn hazretleri eshabına hitaben şöyle buyurdu:

“ Ey insanlar ! Anısı yüce Allah, kullarını ancak O'nu tanımaları için yarattı. Eğer O'nu tanırlarsa ona ibadet ederler. Eğer O'na ibadet ederlerse, başkasına ibadet etmekten gani olurlar.”

Eshabından bir kişi dedi ki:

“ Ey Rasulallah'ın oğlu ! Babam ve anam sana feda olsun, Allah'ın marifeti (Allah'ı bilmek) nedir ?”

İmam-ı Huseyn hazretleri şöyle cevap buyurdu:

“ Her zamanda ona itaat etmeleri vacip olan imamlarını tanımalarıdır.”

- Şeyh el-Kuleyni “El-Kâfi” mana olarak eşit bir rivayet, c: 1 , s: 180
- Şeyh Saduk “İlel el-Şerai” c: 1 , s: 9
- Meclisi “Bihar'ul-Envâr” c: 5, s: 312 / c: 23 , s: 83

Peygamber efendimiz hız. Muhammed, Allah'ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, buyurdu ki:

“ Güneşin iki yüzü vardır. Bir yüzü gök ehline aydınlık verir ve öbür yüzü de yeryüzündekilere aydınlık verir. Her iki yüzünün üzerinde yazı vardır. Bu yazının ne olduğunu biliyor musunuz ?”

Hazır olan Eshap dediler ki:

“ Allah ve Peygamberi bunu daha iyi bilirler.”

Bunun üzerine Hz. Muhammed (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Gök ehline görünen yazı şöyledir : Allah, göklerin nurudur. Yeryüzündekilere görünen yazı ise şöyledir: Ali yeryüzünün nurudur.”

- İbin Şâzen “Menâkib” s: 77
- Meclisi “ Bihâr’ul-Envâr” c: 27 , s: 10
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Medinat’ul-Me’âciz” c: 2, s: 406

Rasulallah Muhammed, Allah’ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, muhacir ve ensar ile beraber olduğu bir anda Hz. Cebrail yanına gelip dedi ki:

“ Ey Muhammed ! Hak sana selam söyler ve buyurur ki: Ali’yi huzuruna çağır ve onunla yüz yüze ol !”

Hiz. Cebrail bunu bildirdikten sonra gökyüzüne çıktı. Rasulallah (s.a.a.s.) Hz. Ali’yi çağırıp onu karşısına oturttu. Bunun üzerine Hz. Cebrail tekrar Rasulallah’ın (s.a.a.s.) huzuruna indi. Hiz. Cebrail içinde hurma bulunan bir tabağı beraberinde getirmişti. Bu tabağı ikisinin arasına koyarak dedi ki:

“ Bundan yiyiniz !”

İkisi de hurmalardan yedikten sonra Hz. Cebrail bir su ibriğini ve leğeni getirtti ve Hz. Muhammed’e (s.a.a.s.) hitaben şöyle buyurdu:

“ Ey Rasulallah ! Ali bin Ebi Talib’in eline su dökmeni Allah sana emretti !”

Rasulallah (s.a.a.s.) bunun üzerine dedi ki:

“ Rabbimin emrini yerine getirmek için , Allah’a kabulüm ve itaatim var.”

Hiz. Muhammed ayağa kalkıp su ibriğini eline alarak Hz. Ali’nin eline suyu dökmek istediğinde, Hz. Ali dedi ki:

“ Ey Rasulallah ! Senin eline su dökmek, daha fazla bana düşer.”

Hiz. Muhammed buyurdu ki:

“ Ey Ali ! Şanı yüce Allah bana bunu yapmamı emretti !”

Rasulallah (s.a.a.s.) suyu Hz. Ali’nin eline döktüğünde leğenin içine bir damla su düşmedi. Bunun üzerine Hz. Ali dedi ki:

“ Ey Rasulallah ! Leğene bir damla suyun düştüğünü görmedim !”

Hiz. Muhammed cevaben buyurdu ki:

“ Ey Ali ! Melekler senin elinden akan suyu kapıp onu yüzlerine sürerek teberrük (uğurlu, mutlu) olmak için aralarında yarış yapmaktadırlar !”

- Şâzen bin İbrahim el-Kummi “Fadâil” s: 93
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Medinat’ul-Me’âciz” c: 1 , s: 373-374
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 39 , s: 121
- İbin Husnuveyh el-Necefi “Dur Bahr el-Menâkib” s. 2 (el yazması)

İmam-ı Cafer el-Sadık hazretleri buyurdu ki:

“ Biz onu Kadir gecesinde indirdik, ayetinde geçen “gece” Fatime’dir, “kadir” de Allah’tır. Her kim Fatime’yi hakkıyla tanırsa kadir gecesini de bilmiş olur. Ona “Fatime” ismi verildi çünkü insanlar onun marifetinden kesildiler.”

Açıklama : Fatime ismi, “Fatm” sıfatından türemedir. Fatm’ın anlamı : bir şeyden kesilmek. Örneğin: Çocuğun annesinin sütünden kesilmesi, gibi.

- Mecliysi “Bihar’ul-Envâr” c: 43 , s: 65
- Furat bin İbrahim el-Kufi “Tefsir” s: 581

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed, Allah’ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, buyurdu ki:

“ Mirac’a göke çıktığımda ve şanı yüce Rabbime yakın olduğumda bana şöyle dedi: “Ey Muhammed ! İnsanlardan kimi seversin ?” Ben dedim ki: Ey Rabbim, Ali’yi seviyorum. Bunun üzerine Rabbim dedi ki: “Ey Muhammed ! Etrafına bak !” Ben de soluma baktım ve Ali bin Ebi Talib’i gördüm.”

- Şeyh Tusi “El-Amâli” s: 352
- Şeyh Muhammed bin Hasan el-Hurr el-‘Âmili “Cevâhir’ul-Sunniye” s: 260
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 18 , s: 406 / c: 40 , s: 33
- Muhammed Sâlih el-Keşfi el-Termizi “Menâkib el-Murtadaviye” s: 104

Rasulallah Hz. Muhammed efendimiz, Allah’ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, Müminlerin emiri Hz. Ali ile beraber meclisinde iken yanına Ömer bin Hattab gelmişti. Ömer , Hz. Muhammed’e (s.a.a.s.) hitaben dedi ki:

“ Ey Rasulallah ! Sen bize dedin ki: En doğru söz sahibiniz Ebu Zer’dir.”

Hız. Muhammed buyurdu ki:

“ Evet, size söylemiş olduğum gibi doğrudur.”

Ömer dedi ki:

“Ebu Zer’e seni sormuştum ve kendisi senin mescidinde olduğunu söylemişti. Ben ona : Yanında kim var, diye sorduğumda kendisi bana: Bilmediğim bir adam var, demişti. Halbuki bu bilmediğim dediği adam Ali’dir !?”

Hız. Muhammed buyurdu ki:

“ Ebu Zer doğruyu söyledi ! Ey Ömer, bu adamı (hz. Ali’yi) ancak Allah ve Peygamberi bilirler !”

Açıklama: Hz. Ali’yi gördüğü şekilde herkes biliyordu ama, hz. Ali’nin nur alemindeki varlığını ancak Allah ve hz. Muhammed bilebilirler.

- Hafız Receb el-Bursi “Meşariku Envâr’ul-Yakin” s: 175
- Seyyid Ali ‘Âşur “Hakikatu ‘İlmi Âl-i Muhammed” s: 17

Cabir bin Yezid el-Cu’fi hazretleri , imam-ı Muhammed el-Bakır hazretlerine şöyle sormuştu:

“ Şanı yüce Allah’ın buyurduğu şu ayetin tevilini bana açıklarmısın: Ayların sayısı , gerçekten de Allah katında onikidir ve göklerle yeryüzünü yarattığı günden beri Allah’ın takdirinde bu, böyledir. Onlardan dört tanesi harâm aylardır. Budur dosdoğru din. Artık bu aylarda kendinize zuletmeyin.” (Tevbe suresi: 36)

İmam-ı Muhammed el-Bakır efendimiz cevaben şöyle buyurdu:

“ Ey Cabir ! Sene ceddin Rasulallah’tır (s.a.a.s.), senenin ayları da onikidir. Bu aylar ceddin Emir’ul-Muminin Ali bin Ebi Talib’ten başlayıp imam-ı Huseyn’in evladından olan Mehdi aleyhisselama kadar, oniki imam olarak devam eder. Bu aylardan (imamlardan) dördü harâm aylardır, dosdoğru olan din de budur. Bu dört imamlardan biri müminlerin emiri Ali, babam Huseyn’in oğlu Ali (Zeynulabidin) , Musa’nın (el-Kazım’ın) oğlu Ali (el-Rida) ve Muhammed’in (el-Cevad’ın) oğlu Ali (el-Hâdi). Bunları kabul etmek, benimsemek dosdoğru dindir. Bu aylar (imamlar) hakkında (inkarda bulunarak) nefsinize zulmetmeyiniz. Hepsinin imameti ve yüceliğini kabul edin.”

- Huseyn bin Hamdan el-Hasiybi “Hidâyet’ul-Kubra” s: 376-377
- Muhammed el-Takiy “Sahifet’ul-Ebrâr” c: 1 , s: 208

İmam-ı Cafer el-Sadık hazretlerinin eshabından olan Yunus bin Zabyân hazretleri bir gün imamın evine gitmiş ve imam hazretlerinin huzuruna girmek için müsaade istemişti. Eve dahil olduğunda Hz. İmam-ı Cafer'i görmüş ve onu gereken saygı ile selamlamıştı. İmam-ı Cafer el-Sadık hazretlerinin suretinde görünen bu zat, Yunus bin Zabyân'a şöyle demiş:

“ Sen kimsin ? Sen iman yoksa küfür üzerinde mi buradan çıkacaksın ?”

Yunus bin Zabyân söylenene şaşmıştı. Orada Hz. Cafer el-Sadık'ın suretinde olan o zatın huzurunda iki kişiyi görmüştü. Bu iki kişinin sanki başları üzerinde kuş konmuş gibi sessiz oturduklarını görmüştü. Sonra Yunus'un başka bir odaya girmesini söylediler. O yerin kapısı açılıp kendisi içeri girdiğinde Hz. Cafer el-Sadık'ın suretinde olan başka bir kişiyi kalabalık bir toplumun içinde görmüştü. Orada toplanan bu kalabalığı oluşturan kişilerin hepsinin sureti aynıydı. Hz. Cafer'in suretinde olan o kişi dedi ki:

“ Kimi istiyorsun ? ”

Yunus bin Zabyân dedi ki: “ Ebi Abdullah'ı (imam-ı Cafer'i) istiyorum.”

İmam-ı Cafer'in suretinde olan o kişi dedi ki:

“ Sen çok büyük bir işe girişmiş bulunuyorsun. Ya iman üzerinde kalırsın veya küfür içinde buradan çıkarsın !”

Bunun üzerine evin bir tarafından bir kişi gelip Yunus'u bir kapıya götürür. O kapıya vardığında oradaki nurun aydınlığından gözleri göremez olur ve dedi ki:

“ Ey Allah'ın evi, nuru ve hicabı olanlar, selam üzerinize olsun !”

Bunun üzerine Hz. Cafer el-Sadık dedi ki:

“ Ey Yunus, sana da selam olsun ! ”

Yunus o evin içine dahil olur. Orada Hz. Cafer el-Sadık ile konuşmakta olan iki kuşu görür. İmam-ı Cafer el-Sadık'ın kuşlara ne dediğini anlar ama, kuşların ne demek istediklerini anlayamaz. Bu iki kuş o evden dışarı çıktıklarında imam-ı Cafer el-Sadık hazretleri Yunus'a hitaben şöyle buyurur:

“ Ey Yunus, şimdi sor ! Bizler karanlıkların içindeki nurun yeriyez. Bizler, onun içine girenlerin eman içinde oldukları Beyt'ul-Ma'muruz (Gökteki Ka'beyiz) ! Bizler, Allah'ın aslı ve ululuğuyuz !”

Yunus dedi ki:

“ Canım sana feda olsun, acayip şeyler gördüm ! Senin suretinde olan bir kişiyi gördüm.”

İmam-ı Cafer el-Sadık buyurdu ki:

“ Ey Yunus ! Bizler nitelendirilemeyiz ! O benim suretimde gördüğün kişi, üçüncü gökün sahibidir. Dördüncü gökteki arkadaşı ile beraber olmak için Allah’tan müsaade istemekteydi.”

Yunus dedi ki:

“ Yüzleri aynı görünen o kalabalık topluluk kimdir ?”

İmam-ı Cafer el-Sadık buyurdu ki:

“ Onlar Mehdi’nin eshabından olan meleklerdir !”

Yunus dedi ki:

“ O iki adam kimdir ?”

İmam-ı Cafer el-Sadık buyurdu ki:

“ Bunlar Cebrail ve Mikail’dir. Mehdi’nin zuhuruna kadar gereken beş bin sayıları tamam olana kadar, ikisi de yeryüzünde kalacaklardır. Ey Yunus ! Gözler bizimle gördü, kulaklar bizimle duydu ve kalpler bizimle imanı sığabildi.”

- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “ Medinet’ul-Me’âciz” c: 5, s: 443-445
- Muhammed bin Cerir el-Tabari (Şif) “ Del3ail el-İmâme” s: 271
- Şeyh Ali el-Namazi el-Şâhrûdî “Mustedrekât ‘İlm el-Ricâl” c: 8, s: 306
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 56 , s: 196-197

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed, Allah’ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, bir gün Hz. Ali, Hz. Hz. Fatime , Hasan, ve Hz.Huseyn huzurunda iken, Eshabına hitaben şöyle buyurdu:

“ Beni hak ile müjdeleyici olarak gönderene yemin olsun ki, yeryüzünde Allah’a bizden daha sevgili ve daha kerem sahibi kimse yoktur. Şanı yüce ve kutsal Allah, bana isimlerinden bir isim verdi. Kendisi Mahmud’tur ve ben ise Muhammed’im. Ey Ali ! Sana da isimlerinden bir isim verdi, kendisi yücelerin yücesi olan Aliy’ul-A’la sen ise Ali’sin. Ey Hasan ! Sana da isimlerinden bir isim verdi, kendisi Muhsin’dir sen ise Hasan’sın. Ey Huseyn ! Sana da isimlerinden bir isim verdi, kendisi İhsan sahibidir sen ise Huseyn’sin. Ey Fatime ! Sana da isimlerinden bir isim verdi, kendisi Fatur’dır (her şeyi yaratandır) sen ise Fatime’sin.

Ey Allah’ım ! Seni şahit kılıyorum ki, bunlara barış içinde olana ben de barış içindeyim; bunlara savaş içinde olanlara da ben savaş içindeyim; bunları sevenleri seveneim ve onları sevmeyenleri de sevmiyenim; onlara karşı düşman olanlara ben düşmanım; onlara karşı dost olana karşı ben dostum ! Çünkü kendileri bendendir, ben de onlardanım !”

- Şeyh Saduk “ Ma’âni el-Ahbâr” s: 55-56
- Meclisi “Bihar’ul-Envâr” c: 37 , s: 47

Ebu Zer el-Ğiferi hzretleri anlatıyor:

Bir gecede Rasulallah’ın (s.a.a.s.) evinden çıktığını gördüm. Ali’yi elinden tuttuğu halde Baki’ mezarlığına doğru gittiler. Onların arakasından gidip takip ettim. Yürürken Mekke’nin mezarlığına vardığımızı farkettim. Rasulallah (s.a.a.s.) babasının mezarı yanına vardı ve orada iki rekat namaz kıldıktan sonra mezarın yarıldığını gördüm. Mezarın içinde Abdullah’ın (hz. Muhammed’in babası) oturmuş olduğu vaziyette şöyle dediğini duydum:

“ Ben şahadet ederim ki Allah’tan başka bir ilah yoktur ve Muhammed’te onun kulu ve elçisidir.”

Rasulallah (s.a.a.s.) bunu duyduğunda dedi ki:

“ Ey Baba ! Senin emir sahibin kimdir ?”

Hiz. Abdullah dedi ki:

“ Ey oğlum ! Emir sahibi nedir ?”

Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Emir sahibi olan bu Ali’dir !”

Bunun üzerine hz. Abdullah dedi ki:

“ Benim emir sahibim Ali’dir.”

Rasulallah (s.a.a.s.) bunun üzerine dedi ki:

“ Cennetine geri dön.”

Rasulallah (s.a.a.s.) daha sonra annesi Amine’nin mezarına doğru gitti. Babasının kabrinde yaptığını orada aynı şekilde yaptığında mezarın yarılıp açıldığını gördüm. Mezarın içinden Amine şöyle dedi:

“ Allah’tan başka bir ilah olmadığına ve senin de onun elçisi ve peygamberi olduğuna şahitlik ediyorum !”

Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Ey Anneciğim ! Senin emir sahibin kimdir ?”

Hz. Amine buyurdu ki:

“ Ey oğlum ! Emir sahipliği nedir ?”

Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Emir sahibi bu Ali bin Ebi Talib’tir.”

Hz. Amine buyurdu ki:

“ Benim emir sahibim Ali’dir !”

Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Cennetine ve saygın yerine geri dön.”

Hazreti Ebu Zer bunu eshaba anlatıyordu. Eshabın içinde bazıları bu anlatılana tahammül edemiyerek onu tekzip ve tahkir ettiler. Bunlar hz. Muhammed’in (s.a.a.s.) huzuruna giderek dediler ki:

“ Ebu Zer bugün senin hakkında yalan söyledi !”

Hz. Muhammed (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Benim hakkımda anlattıkları nedir ?”

Eshap, hz. Ebu Zer’in onlara anlatmış olduklarını hz. Muhammed’e anlattılar. Bunun üzerine hz. Muhammed (s.a.a.s.) şöyle buyurdu:

“ Gökkubbesi altında ve toprak üstünde Ebu Zer’den daha doğru sözlü bir adam bulunmadı !”

- Şeyh Muhammed Mehdi el-Hâiri “Şecretu Tuba” c: 1, s: 76
- Şeyh Saduk “İlel el-Şerai” c: 1 , s: 177 / “Me’âni el-Ahbâr” s: 178-179
- Mecliyisi “Bihâr’ul-Envâr” c: 15 , s: 108-109

İmam-ı Cafer el-Sadık hazretleri efendimiz buyurdu ki:

“ Dünya, gökler ve yeryüzü imamın yanında avucunun içi gibidir. İmam göklerin, dünyanın ve yeryüzünün zahir (görünen), batın (gizli olan) , içinde, dışında, yaş ve kuru olan her şeyini bilir.”

- Mecliyisi “Bihar’ul-Envâr” c: 25, s: 385

İmam-ı Muhammed el-Bakır efendimiz eshabından olan Hz. Câbir bin Abdullah el-Ansari'ye şöyle buyurdu:

“ Ey Câbir ! Beyan ve manaları anla ve kabul et !”

Hz. Cabir dedi ki:

“ Beyan ve manalar nedir ?”

İmam-ı Muhammed el-Bakır efendimiz buyurdu ki:

“ Beyan, şanı yüce Allah'ın eşsiz ve benzersiz olduğunu bilmek, O'na ibadet etmek ve ortak koşmamaktır. Manalar ise, biz O'nun manaları ve yeriyiz. Biz, O'nun eli, dili, emri, hükmü, kelimesi, ilmi ve hakkıyız ! Biz dilersek Allah diler. Allah, bizim istediğimizi ister. Allah'ın peygamberimize verdiği ayetler biziz ! Aranızda dolaşan Allah'ın yüzü bizleriz. Her kim bizi tanırsa önünde gerçek iman olur ve her kim bizi inkar ederse önünde cehennem olur. İsteseydik yeryüzünü yok ederdik ve göklere çıkardık. Yaratılmışların ona dönecekleri yer biziz ve onların hesapları da bize aittir !”

- Hasan bin Suleyman el-Hilli “El-Muhtadar” s: 228 (kısmen)
- Hafız Receb el-Bursi “Meşariku Envâr'ul-Yakin” s: 286
- Seyyid Ali ‘Aşûr “El-Velâyet'ul-Tekviniyye” s: 226
- Mecliyisi “Bihâr'ul-Envâr” c: 4, s: 7 (kısmen) / c: 7, s: 202 / c: 24 , s: 114
- Ali bin İbrahim el-Kummi “ Tefsir” c: 1, s: 377
- Furat bin İbrahim el-Kufi “ Tefsir” s:81
- Muhammed bin Hasan el-Saffâr “Basâir'ul-Deracât” s: 20
- Muhammed bin Mes'ud el-‘Ayyâşi “Tefsir” c: 2, s: 249-250
- Şeyh Saduk “El-Tevhid” s: 140 (kısmen)
- Şeyh ‘Abd Ali bin Cumu’a el-Huveyyi “Tefsir Nur el-Sakaleyn” c: 3, s: 29

Mufaddal bin ‘Umar hazretleri, imam-ı Ca’fer el-Sadık efendimizin bu ayet hakkında: **“Yeryüzü Rabbinin nuru ile aydınlanır”** (*) şöyle buyurduğunu duymuş:

“ Yeryüzünün Rabbi, yeryüzünün imamıdır.”

Mufaddal hazretleri sordu ki:

“ İmam görüldüğünde ne olur ?”

İmam-ı Ca’fer el-Sadık hazretleri buyurdu ki:

“ İmam zuhur ettiğinde insanlar artık güneşin ve ayın aydınlığına ihtiyaç duymayacaklardır, imamın aydınlığı onlara yetecektir !”

(*) Zümer suresi: 69

Açıklama: Zuhur edecek olan imamdan maksat, Ehli Beytin 12. imamı, imam-1 Muhammed bin Hasan el-Mehdi efendimizdir. Bu ayetin tevilini bu şekilde veren bilginleri aşağıda zikrediyorum.

- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c:7, s: 326
- Fayd El-Kâşânî “Tefsir el-Asfâ” c: 2, s: 1092 ve “Tefsir el-Sâfi” c: 4, s: 331
- Ali bin İbrâhim el-Kummi “Tefsir” c: 2, s: 253
- Şeyh Nâsır Mukârim el-Şirâzi “El-Emsâl fil-Tefsir” c: 15, s: 159
- Şeyh Ali el-Namâzi el-Şehrûdî “Mustedrekât” c: 4, s: 252 / c: 6, s: 243
- Şerefuddin el-Huseyni “Te’vil el-Âyât” c: 2, s: 524
- Hafız Receb el-Bursi “Meşâriku Envâr el-Yakin” s: 217
- Şeyh Ali Yezdi el-Hâiri “İlzâm el-Nâsib” c: 1, s: 81
- Mirza Muhammed Takiy el-İsfahânî “Mikyâl el-Mekârim” c: 1, s: 244
- Muhammed bin Cerir el-Tabari (Şiî) “Delâil el-İmâme” s: 454 ve 486
- Şeyh Mufid “El-İrşâd” s: 363 (muhtasar olarak)
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Hilyet’ul-Ebrâr” c: 2, s: 634
- Şeyh el-Tusi “El-Ğaybe” s: 468
- Şeyh el-Tebressi “İ’lâm el-Varâ” c: 2, s: 293
- İbin Ebil-Feth el-İrbili “Keşf’ul-Ğumme” c: 3, s: 262
- Kutubuddin el-Râvendi “El-Harâic” c: 3, s: 1176
- Muhammed bin Hasan el-Fettâl “Ravdat’ul-Vâ’iziyn” c: 2, s: 264

İmam-1 Cafer el-Sadık efendimiz şu ayet hakkında: “ **Allah’la beraber başka bir ilah mı var ?! Hayır, onların çoğu bilmez.**” (Neml suresi: 61) şöyle beyan buyurdu:

“ Aynı zamanda mevcut olan, hidayet sahibi imam ve doğru yoldan sapıtan imam bir olur mu ?! “

Başka yerde, bu ayet hakkında imam-1 Cafer el-Sadık efendimiz şöyle buyurmuş :

“ İki ilah edinmeyin, kendisi tek ilahtır ! Yani, iki imam edinmeyin, kendisi tek imamdır !”

- Muhammed bin Me’ud el-‘Ayyaşî “Tefsir” c: 2, s: 261
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 23 , s: 357
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Tefsir el-Burhân” c: 1, s: 40 / c: 3, s: 207
- Şerefuddin el-Huseyni “Te’vil el-Âyât” s: 397
- Ebil-Feth Muhammed bin Ali “Kenz’ul-Fevâid” s: 207

Müminlerin emir sahibi ve efendisi Hz. Ali şöyle buyurdu:

“ Allah’ın ilmi benim, Allah’ın her şeyi sığan kalbi benim, Allah’ın konuşan dili benim, Allah’ın bakan gözü benim, Allah’ın yanı benim ve Allah’ın eli benim.”

- Muhammed bin Hasan el-Saffâr “Basâir’ul-Derecât” s: 84
- Şeyh Saduk “El-Tevhid” s: 164
- Meclisi “Bihâr’ul-Envâr” c: 24, s: 198
- Seyyid Ni’metullah el-Cezâiri “Nur el-Berâhîn” c: 1, s: 414
- Seyyid Haşim el-Bahrâni “Ġâyet el-Merâm” c: 4, s: 9
- Seyyid Ali ‘Âşûr “El-Velâyetu” s: 23

Peygamberimiz ve efendimiz Hz. Muhammed, Allah’ın duası ve selâmı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, kendisini ve Ehli Beytini kastederek buyurdu ki:

“ İlk olan biziz, son olan biziz, önde olanlar biziz, tesbih edenler biziz, şefaât edenler biziz, Allah’ın kelimesi biziz, Allah’ın seçkinleri biziz, Allah’ın sevdikleri biziz, Allah’ın yüzü biziz, Allah’ın yanı biziz, Allah’ın gözü biziz, Allah’ın eminleri biziz, Allah’ın vahyinin yeri biziz, Allah’ın gayb aleminin hizmetçileri biziz, vahyin özü biziz, tevîlin manası biziz, bizim evimize Cebrail indi, Allah’ın kutsiyetinin yeri biziz, hikmetin fenerleri biziz, rahmetin anahtarları biziz, nimetlerin kaynağı biziz, ümmetin şerefi bizizi, imamların efendileri biziz, asrın kanunları biziz, zamanın en hayırlı olanları biziz, kulların efendileri biziz, şehirlerin esasları biziz, kifayet eden ve tasarruf sahibi olan biziz, cehennemin ateşinden koruyan ve hakka davet edenler biziz, her şeyi sığan ve idare eden biziz, kurtuluş yolu biziz, yol ve Allah’ın katındaki Selsebil su kaynağı biziz, dosdoğru olan erkan biziz, dosdoğru olan yol biziz, bize iman eden Allah’a iman etmiş olur, bizi red eden Allah’ı redetmiş olur, bizim hakkımızda şüphe eden Allah hakkında şüphe etmiş olur, bizi bilen Allah’ı bilmiş olur, bizim velayetimizi terkeden Allah’ın velayetini terketmiş olur, bize itaat eden Allah’a itaat etmiş olur, Allah’a doğru götüren vesile biziz, Allah’ın rızasına erdirenler biziz, masumiyet, hilâfet ve hidayet bizimdir, peygamberlik, velâyet ve imamet bizdedir, hikmetin aslı, rahmetin kapısı ve ona tutulacak ağaç biziz, takva sözü biziz, en yüce örnek biziz, en yüce ve yüksek hüccet (delil) biziz, kopmak bilmeyen kulp biziz, kim bize tutunursa kurtulur.”

- Meclisi “Bihâr’ul-Envâr” c: 25 , s: 22
- Hafız Receb el-Bursi “Meşâriku Envâr’ul-Yakîn” s: 58
- Seyyid Ali ‘Âşûr “El-Velâyetu” s: 102-103

İmam-ı Ali el-Rida efendimiz Nişabur’da konaklama yaptığında oradaki hadis ehli ona dediler ki:

“ Ey Rasulallah’ın oğlu ! Bize bir hadis anlatmadan mı diyarımızdan ayrılacaksın ?!”

Bunun üzerine imam-ı Ali el-Rida hazretleri şöyle buyurdu:

“ Ben babam Cafer’in oğlu Musa’dan, kendisi babası Cafer’den o da babası Muhammed el-Bakır’dan, o da babası Huseyn’in oğlu Ali’den (el-Seccâd’tan) oda babası Huseyn’den, o da babası müminlerin emiri Ali’den, o da Rasulallah’tan (s.a.a.s.) , Rasulallah’ta Cebrail’den, Cebrail de Allah’tan şöyle duydu:

Lâ ilâha illa-Allah (Allah’tan başka bir ilah olmadığı şahitliği)benim kalemdir, her kim kalemin içine geçerse emniyette olur !”

İmam-ı Ali el-Rida efendimiz bu hadisi söyledikten sonra atına binip yoluna devam etmek üzereyken onu dinleyen hadis ehline şöyle buyurdu:

“ Bu şahitliğin şartları vardır ! Bu şartlardan biri benim !!!”

Peygamberimiz ve efendimiz Hz. Muhammed, Allah’ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, bu hususla ilgili buyurdu ki:

“ Şanı yüce Allah buyurdu ki: Ali’nin velâyeti benim kalemdir, her kim benim kaleme dahil olursa ateşimden kurtulmuş olur !!!”

- Şeyh Saduk “Uyun Ahbar el-Rida” c: 1, s: 145 / “Tevhid” s: 23 / “Sevâb’ul-A’mâl” s: 7 / “Me’âni el-Ahbâr” s: 371 / “El-Âmâlî” s: 306
- Şeyh Abbas el-Kummi “El-Envâr’ul-Behiyye” s: 226
- Seyyid Yezdi “Urvet’ul-Vuska” c: 2, s: 77
- Seyyid Muhsin el-Hekîm “Mustemsek’ul-‘Urve” c: 4, s: 183
- Seyyid Ebu’l-Kâsem el-Hûî “Kitab’ul-Tahara” c: 8, s: 420
- Seyyid Ali el-Sistânî “Te’liykât” c: 1, s: 315
- Şeyh Zeynuddin Ebi Muhammed Ali “El-Sirât’ul-Mustakîm” c: 2, s: 175
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 3, s: 7 / c: 39, s: 246 / c: 49, s: 123
- Seyyid Ni’matullah el-Cezâîri “Nur el-Berâhin” c: 1, s: 76
- Şeyh Kanduzi el-Belhi “Yenabi’ul-Mevedde” c: 3, s: 123 ve 168
- Şeyh Muhammed İshâk el-Feyyâd “Te’âlik Meksuta” c: 2, s: 233
- İbin Şehrâşûb “Menâkib Âl Ebi Tâlib” c: 2, s: 296
- Şeyh Muhammed bin Hasan el-‘Amili “El-Cevâhir el-Sunniye” s: 262
- Şeyh ‘Abd Ali bin Cum’a el-Huveysi “Tefsir Nur el-Sakaleyn” c: 5, s: 39
- El-Hâkim el-Hasakânî “Şevâhid’ul-Tenzil” c: 1, s: 170
- Ebi Bekr Ahmed bin Musa bin Merduveyh el-İsfahani “Menâkib” s: 72
- Şerefuddin el-Huseyni “Te’vil el-Âyât” c: 1, s: 94

İmam-ı Muhammed el-Bakır hazretlerine , Hz. Cabir bin ‘Abdullah el-Ansari şu ayet hakkında sormuştu:

“ Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz...” (Nisa suresi: 48)

İmam-ı Muhammed el-Bakır hazretleri cevaben şöyle buyurdu:

“ Ey Câbir ! Allah, Ali'nin velayetine ve itaatine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bundan başkasını, dilediği kimse için bağışlar. Kendisi Ali bin Ebi Talib'in velayetidir.”

- Furat bin İbrahim el-Kufi “ Tefsir” s: 106
- Meclisi “Bihâr'ul-Envâr” c: 24, s: 124 / c: 27, s: 181 / c: 36 , s: 136
- Şeyh Mufid “El-İhtisâs” s: 303
- Muhammed Meşhedî “Tefsir Kunuz el-Dekâik” c: 2, s: 474

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed , Allah'ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, buyurdu ki:

“ Şanı yüce Allah'ın şöyle buyurduğunu duydum: Ali bin Ebi Talib yarattıklarımın üzerinde benim hüccetimdir. Kendisi memleketimdeki nurumdur ve ilmimin üzerine eminimdir. Onu hakkıyla tanıyıp bana asi olanı cehenneme geçirmeyeceğim ve bana itaat edip ona asi olanı da cennete geçirmeyeceğim !!!”

- Muhammed bin Ahmed İbin Şâzen el-Kummi “Mi'etu menkibe” s: 79
- Meclisi “Bihâr'ul-Envâr” c: 27, s: 116
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Ğâyet el-Merâm” c: 5, s: 203

Hiz. Abdullah bin Abbas anlatıyor:

Birgün Rasulallah (s.a.a.s.) ile beraber oturduğumuzda Ali bin Ebi Talib huzurumuza gelerek selam verdi. Bunun üzerine Rasulallah (s.a.a.s) Ali'nin selamına cevaben şöyle dedi :

“ Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerine olsun ey müminlerin emir sahibi !”

Abdullah bin Abbas dedi ki:

“ Ey Allah'ın elçisi , sen hayatta olduğun halde Ali nasıl müminlerin emir sahibi olur ?!”

Rasulallah (s.a.a.s.) buyurdu ki:

“ Evet, ben hayatta olsam da Ali müminlerin emir sahibidir. Ey Ali ! Geçenlerde bana geldiğinde ben ve Cebrail sohbet halindeydik ve bize selam vermedin !? Cebrail bunun üzerine : Müminlerin emir sahibi bize doğru geldi ama, acaba neden selam vermedi ? Allah’a andolsun ki bize selam vermiş olsaydı bizi sevindirmiş olurdu ve ona selamımı geri iade ederdik , demişti.”

İmam-ı Ali buyurdu ki:

“ Ey Allah’ın elçisi ! Seni Dihye ile derin bir sohbette olduğunu gördüm ve sohbetinizi bölmek istemedim.”

Peygamber efendimiz buyurdu ki:

“ O gördüğün şahıs Dihye değildi, o Cebrail idi. Ben Cebrail’e demiştim ki: Ey Cebrail, Ali’ye nasıl müminlerin emir sahibi diye hitap ettin ? Cebrail bana dedi ki: Şanı yüce Allah bana Bedir savaşında vahyetti ki, Muhammed’in (s.a.a.s.) yanına in ve ona, müminlerin emir sahibi Ali’yi iki saffın arasına geçmesi için emir vermesini sağla ! Nitekim melekler Ali’nin saflar arasındaki duruşunu seyretmeyi sevmektedirler ! Allah, onu göklerde müminlerin emir sahibi olarak adlandırdı.

Ey Ali ! Sen göktekilerin emir sahibisin ve yeryüzündekilerin emir sahibisin; Sen, geçmiştekilerin emir sahibisin ve kalanların emir sahibisin. Senden önce bir emir sahibi yoktur ve senden sonra da bir emir sahibi yoktur. Çünkü, şanı yüce Allah’ın bu isimle adlandırmadığı kişinin bu isim ile anılması caiz değildir !!!”

Açıklama: Hz. Dihye , hz. Muhammed’in (s.a.a.s.) eshabından biriydi. Tarih kitaplarında “Dihyet’ul-Kelbi” olarak meşhurdur. Kendisi çok güzel yüzlü bir insandı. Hz. Cebrail yeryüzüne hz. Muhammed’in (s.a.a.s.) huzuruna indiğinde hz. Dihye’nin suretinde görünürdü.

- Muhammed bin Ahmed İbin Şâzen el-Kummi “Mi’etu Menkibe” s: 52-53
- Seyyid bin Tâvûs “El-Tahsîn” s: 569 / “ ElYakîn” s: 25 ve 241-242
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Medinet’ul-Me’âciz “ c: 1, s: 66 / Ğâyet’ul-Merâm” c: 1, s: 69
- Zeynuddin Ali bin Yusuf bin Cibr “Nehc’ul-İmân” s: 470
- Şerefuddin el-Huseyni “Te’vil el-Âyât “ c: 1, s: 185-186
- İbin Şehrâşûb “ Menâkib Âl Ebi Tâlib” c: 3, s: 54 (kısmen)
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 37, s: 307
- Kadı Nu’mân el-Mağribî “Şerh’ul-Ahbâr” c: 1, s: 428

İmam-ı Ali Zeynulabidi efendimiz buyurdu ki:

“ Rasulullah (s.a.a.s.) , müşriklerin yüzlerine savurması için Ali bin Ebi Talib’e bir avuç toprak vermişti. Allah dedi ki: Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı (*) !”

(*) Enfal suresi: 17

- Meclisi “Bihar’ul-Envâr” c: 19 , s: 288
- Muhammed bin Mes’ud el-‘Âyyâşî “ Tefsir” c: 2, s: 52
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Ğâyet el-Merâm” c: 4, s: 223 / “Tefsir el-Burhân” c: 2, s: 70
- Fayd el-Kâşânî “Tefsir el-Sâfi” c: 2, s: 287
- Şeyh ‘Abd Ali bin Cumu’a el-Huveyzi “Tefsir Nur el-Sakaleyn” c: 2, s: 140

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed, Allah’ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, eshabına hitaben buyurdu ki:

“ Ey Allah’ın kulları ! Allah için seviniz ve Allah için sevmeyiniz ! Allah için dost olunuz ve Allah için düşman olunuz ! Çünkü Allah’ın velayeti ancak bu şekilde olabilir. Bir kişi bu anlattığım şekilde olmazsa, bütün ibadetlerinin değeri olmaz ve imanın tadına varamaz. Bu günlerde aranızdaki kardeşliğiniz daha ziyade dünya üzerine kurulmuştur. Bu değer üzerinden birbirinizi seviyor ve birbirinizi sevmiyorsunuz. Bu da sizlere Allah’ın gerçek nimetinden hiç bir şey vermez.”

Eshaptan biri dedi ki:

“ Allah için sevdiğimi ve Allah için düşman olduğumu nasıl bileyim ? Allah’ın dostu kimdir ki hatta ona dost olayım ve Allah’ın düşmanı kimdir ki ben de ona düşman olayım ?”

Peygamber efendimiz (s.a.a.s.) Hz. Ali’ye işaret buyurarak dedi ki:

“ Bunu görüyor musun ? İşte bunun dostu Allah’ın dostudur, ona sen de dost ol ! Bunun düşmanı Allah’ın düşmanıdır, sen de bu gibilerine düşman ol ! Bunun dostu senin babanı ve evladını öldürmüş olsa da sen yine o kişiye dost ol ! Bunun düşmanı senin baban veya evladın olursa onlara da sen düşman ol !!!”

- İmam-ı Hasan el-‘Askeri “Tefsir” s: 49

- Şeyh Saduk “El-Âmâli” s: 61-62 / “Sifât el-Şi’â” s: 46 / “İlel el-Şerâi’
“ c: 1, s: 140-141 / “Uyun Ahbar el-Ridâ” c: 2, s: 262 / “Ma’âni el-Ahbâr”
s: 37 ve 399
- Muhammed bin Fettâl el-Nisâburi “Ravdat’ul-Va’izîn” s: 417
- Şehid el-Evvel Muhammed bin Mekki el-‘Âmili “El-Erba’ûn hadisen” s:
66
- Mecliyi “Bihâr’ul-Envâr” c: 27 , s: 54-55 / c: 65 , s: 79-80 / c: 66, s:
236 / c: 89 , s: 256-257
- Şeyh Mufid “El-Mecâlis” s: 197
- Şehid el-Sâni Zeynuddin bin Ali bin Ahmed el-‘Âmili “Hakâik el-Îmân”
s: 267
- Ebi’l-Fadıl Ali el-Tabrassi “Meşkât el-Envâr” s: 221
- Muhammed bin Hasan el-Hurr el-‘Âmili “Vesâil el-Şi’â” c: 11, s: 440 /
c: 16, s: 178

İmam-ı Muhammed el-Bakır efendimiz buyurdu ki:

**“ Bütün dinlere ait, geçmiş ve gelecekte olan insanlar vefat ettiğinde muhakkak
Rasulallah’ı (s.a.a.s.) ve Müminlerin emir sahibini (hz. Ali’yi) göreceklerdir.”**

- Şeyh Muhammed bin Hasan El-‘Âmili “Fusul el-Muhimme” c: 1, s: 313
- Mecliyi “Bihâr’ul-Envâr” c: 6, s: 188
- Fayd el-Kâşânî “Tefsir el-Sâfi” c: 1, s: 519 / “Tefsir el-Asfâ” c: 1, s: 251
- Muhammed el-Meşhedî “Tefsir Kunuz el-Dekâik” c: 2, s: 68
- Seyyid Muhammed Huseyn el-Tabâtabâi “Tefsir el-Mizân” c: 5, s: 145
- Ebi Ali el-Fadl bin Hasan el-Tabrassi “Tefsir Cuvâmi’ el-Câmi” “ c: 1, s: 461
- Kadı Nu’mân el-Mağribî “Şerh’ul-Ahbâr” c: 3, s: 462
- Muhammed bin Mes’ud el-‘Ayyâşî “Tefsir” c: 1, s: 284, 303
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Tefsir el-Burhân” c: 1, s: 426
- Şeyh ‘Abd Ali bin Cumu’a el-Huveyyzi “Tefsir Nur el-Sakaleyn” c: 1, s: 572
- Ebi Cafer Ahmed bin Muhammed el-Berki “El-Mehâsin” c: 1, s: 176 (daha
geniş bir şekilde)
- Şeyh el-Kuleynî “El-Kâfi” c: 3, s: 129 ve 133 (daha geniş bir şekilde)
- Şâzen bin Cebrâil el-Kummi “El-Fadâil” s: 139 (daha geniş bir şekilde)
- Ali bin İbrahim el-Kummi “Tefsir” c: 2, s: 265 (değişik bir rivayet ile)
- Ali bin İsa el-İrbilî “Keşf’ul-Ğumme” c: 2, s: 40 (değişik bir rivayet ile)
- Hafız Receb el-Bursî “Meşâriku Envâr’ul-Yakin” s: 222-223 (değişik bir
rivayetle)
- Şeyh el-Tusi “El-Amâli” meclis 2, s: 48 (değişik bir rivayetle)
- İmam-ı Hasan el-‘Askerî “Tefsir” s: 210 (değişik bir rivayetle)

İmam-ı Cafer el-Sadık efendimiz şöyle buyurdu:

“ Bu dünyanın Ehli Beyt’in imamı yanında, elinizde bulundurduğunuz bir cevizin yarısı gibidir.”

- Şeyh Hasan bin Suleyman el-Hilli “El-Muhtadar” s: 26
- Meclisi “Bihâr’ul-Envâr” c: 2, s: 145 / c: 25, s: 367
- Şeyh Mufid “El-İhtisâs” s: 217
- Şeyh Muhammed bin Hasan el-Saffâr “Basâi’ul-Deracât” s: 428
- Seyyid Haşim el-Bahrâni “Yenâbi’ul-Me’âciz” s: 185-186

İmam-ı Muhammed el-Bakır efendimiz buyurdu ki:

“ Bizden olan imam önünden baktığı gibi arkasından da bakar.”

Açıklama: Ehli Beyt imamları bir yöne baktığında etrafındaki bütün yönleri aynı zamanda görür. Bu özellik Hz. Muhammed efendimizden (s.a.a.s.) gelmiştir. Kendisi uykuda olduğunda her şeyi bilmekte ve görmekteydi.

- Şeyh Muhammed bin Hasan el-Saffâr “Basâir’ul-Deracât” s: 441
- Meclisi “Bihâr’ul-Envâr” c: 25 , s: 148

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed, Allah’ın duası ve selamı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, buyurdu ki:

“ Âl-i Muhammedi bir gün sevmek bir yılın ibadetinden daha hayırlıdır ve her kim bu sevgi üzere vefat ederse cennete girecektir.”

- Muhammed Tâhir el-Kummi el-Şirâzi “Kitab’ul-Erbe’în” s: 476
- Meclisi “Bihâr’ul-Envâr” c: 27 , s: 104
- ‘Ubeydullah el-Hanefi “Ercâh’ul-Matâlib” s: 319
- İbin Ebil-Feth el-İrbili “Keşful-Ğumme” c: 1, s: 53, 92 ve 135
- Hafız Şibruevî bin Şehridâr el-Deylemi “Firdavs el-Ahbâr” c: 2, s: 226
- Hasan bin Yusuf bin Mutahhar el-Hilli “Keşful-Yakîn” s: 225
- Şeyh Ali bin Muhammed bin Ahmed el-Mâlikî el-Mekkî İbin Sabbâğ “Fusul el-Muhimme fi ma’rifetil-Eimme” c: 1, s: 44
- Şeblici el-Şafi’î “Nur el-Absâr” s: 103
- Şeyh Ali bin Abdullah el-Huseyni el-Semhudi “Cevâhirul-‘İkdeyn” c: 2, s: 253
- Şeyh Suleyman el-Kanduzi el-Belhi el-Nakşibendi “Yenâbi’ul-Mevedde” c: 2, s: 252 ve 269
- Şeyh Yusuf bin İsmail el-Nebhâni el-Şafi’î “Şerefîl-Muebbed” s: 85
- Şeyh Ebu Bekr el-Hadramî “Reşfetul-Sâdiy” s: 44
- Hafız Şemsuddin Muhammed bin Abdurrahman el-Sahâvi el-Şafi’î “İsticlâb İrtikâ el-Ğurf” s: 34

- Şihabuddin Ahmed bin Salih el-Yemenî “Matla’ el-Budûr ve mecma’ el-Buhûr” c: 1, s: 4
- Abdullah bin Nuh el-Ciyâncûrî “El-Îmâm el-Muhâcir” s: 218
- Şihabuddin Ahmed bin Muhammed el-Hanefî el-Mısırî “Tefsir el-Mevedde” varak: 46 (İstanbul el yazmaları)
- Seyyid Ali bin Şihabuddin el-Huseyni el-‘Alavi el-Hamadânî “Meveddetul-Kurbâ” s: 36

İmam-ı Cafer el-Sadık efendimiz şu ayet hakkında : **“ En güzel isimler Allah’ındır. O halde Ona o güzel isimler ile dua edin.”**(*) ayeti hakkında şöyle buyurdu:

“ Allah’a yemin olsun ki, Allah’ın güzel isimleri biziz ! Allah, kulların amellerini ancak bizi hakkıyla bilmeleri durumunda kabul edecektir.”

(*) A’râf suresi: 180

- Şeyh el-Kuleyni “El-Kâfi” c: 1, s: 144
- Meclisi “Bihâr’ul-Envâr” c: 25, s: 5
- Fayd el-Kâşânî “Tefsir el-Sâfi” c: 1, s: 113
- Muhammed bin Mes’ud el-‘Ayyâşi “Tefsir” c: 2, s: 42
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Tefsir el-Burhân” c: 2, s: 52
- Seyyid Ali ‘Âşur “El-Velâyetul-Tekviniyye” s: 148
- Şeyh ‘Abd Ali bin Cumu’a el-Huveysi “Tefsir Nur el-Sakaleyn” c: 2, s: 103
- Seyyid Muhammed Huseyn el-Tabâtabâi “Tefsir el-Mizân” c: 8, s: 367
- Muhammed Tâki el-İsfahânî “Mikyâl el-Mekârim” c: 1, s: 17
- Şeyh Nâsir Mekârim el-Şîrâzî “El-Emsâl fi tefsir kitâb Allah” c: 5 , s: 307

İmam-ı Muhammed el-Bakır efendimiz şöyle buyurdu:

“ Allah, bizimle ibadet edildi ! Allah, bizimle bilindi ! Şanı yüce Allah, bizimle tevhid edildi ve Muhammed (s.a.a.s.) şanı yüce Allah’ın hicabıdır (ondan görünen nurdur).”

- Şeyh Vahid el-Hurasânî “Minhâc el-Sâlihîn” c: 1, s: 389
- Şeyh Saduk “El-Tevhid” s: 152
- Muhammed bin Hasan el-Saffâr “Basâir’ul-Deracât” s: 84
- Şeyh el-Kuleyni “El-Kâfi” c: 1, s: 145
- Meclisi “Bihâr’ul-Envâr” c: 23 , s: 102

İmam-ı Ali el-Rida efendimiz buyurdu ki:

“ Nuh aleyhisselam tufanın başladığını gördüğünde bizim hakkımızla Allah’a dua etti de Allah tufanı ondan uzak tutmuştu. İbrahim aleyhisselam ateşe atılmak istendiğinde bizim hakkımızla Allah’a dua etmişti ki, Allah ona ateşi selamet ve soğuk kılmıştı. Musa aleyhisselam denizin içinden yol istediğinde, bizim hakkımızla Allah’a dua etti de deniz onun için orada kurumuştu. İsa

aleyhisselam yahudiler tarafından öldürölmek istendiğinde bizim hakkımız ile Allah'a dua etti de Allah onu yahudilerin şerrinden kurtardı ve kendisine aldı.”

- Şeyh Muhammed bin Hasan el-Hurr el-‘Âmili “Vesâil el-Şi’â” c: 4, s: 1143 / c: 7, s: 103
- Mecliyisi “Bihar’ul-Envâr” c: 11, s: 69 / c: 12 , s: 40 / c: 26 , s: 325
- Seyyid Huseyn el-Tabâtabâi el-Burûcerdî “Cami’ul-Ehâdis el-Şi’â” c: 15 , s: 252
- Kutubuddin Sa’id bin Hibetullâh el-Ravândî “Kasas’ul-Enbiyâ” s: 109
- Seyyid Ni’metullâh el-Cezâirî “Nur el-mubin fi kasasul-Enbiyâi vel-Murselin” s: 122
- Seyyid Ali ‘Âşur “El-Velâyetul-Tekvinîyye” s: 81

İmam-ı Ali el-Rida efendimiz buyurdu ki:

“ Muhammed’e (s.a.a.s.) ve Ehli Beytine salavat getirmek (dua okumak), Allah’ın yanında, tesbih (subhanallah) , tehlil (lâ İlâha illâh) ve tekbir (Allahû ekber) getirmenin değerindedir.”

Açıklama: Bir insan “Ey Allah’ım! Duanı (salâvatını) Muhammed’e ve Ehli Beytine kıl !” diye dua ederse, tıpkı “Subhânallah” , “Lâ İlâha illâllâh” ve “Allahu ekber” zikrini getirmiş gibi sevap kazanmış olur.

- Şeyh Saduk “El-Amâli” s: 132
- Şeyh Muhammed bin el-Fettâl el-Nisâburi “Ravdat’ul-Va’izîn” s: 322
- Şeyh Muhammed bin Hasan el-‘Âmili “Vesâil el-Şi’â” c: 4, s: 1212 / c: 7, 194
- Mecliyisi “Bihar’ul-Envâr” c: 91, s: 48-49
- Seyyid Huseyn Tabâtabâi el-Burûcerdî “Cami’ el-Ahâdis” c: 15, s: 463

Müminlerin emir sahibi ve mevlası Hz. Ali buyurdu ki:

“ Allah’a andolsun ki Rasulallah (s.a.a.s.) , beni bu ümmete halife ve Allah’ın delili olarak bırakmıştır. Benim velayetim gök ehline gerekli kılındığı gibi yeryüzündekilere de gerekli kılınmıştır. Melekler benim faziletimi zikrederek Allah’a karşı tesbihte bulunmaktadır. Ey insanlar ! Bana uyunuz sizleri dosdoğru yola götüreyim ! Sağa ve sola saparsanız doğru yoldan çıkarsınız ! Ben, peygamberinizin vasiyet ettiği kişi ve halifesiyim. Ben, müminlerin imamı, emir sahibi ve mevlasıyım. Ben, Şi’âma (tarafdarlarıma) cennete önderlik yapan ve düşmanlarımı da cehenneme sürükleyenim. Ben, Allah’ın düşmanları üzerine kılıcıyım ve dostları üzerine de rahmetiyim. Ben, Rasulallah’ın (s.a.a.s.) keşerdeki havuzunun ve bayrağının sahibiyim. Ben, Rasulallah’ın (s.a.a.s.) şefaât makamının sahibiyim. Hasan , Huseyn ve Huseyn’den gelen dokuz evladı Allah’ın yeryüzündeki halifeleri ve vahyinin üzerine eminleriyiz. Bizler, Allah’ın elçisinden sonra müslümanların imamları ve Allah’ın yarattıkları üzerine O’nun delilleriyiz.”

- Ebul-Feth el-Karâcîkî “El-İstinsâr” s: 21-22
- İbin Şehrâşûb “Menâkib Âl Ebi Tâlib” c: 2, s: 306 (kısmen)
- Muhammed bin Ahmed İbin Şâzan el-Kummi “Mi’etu Menkibe” s: 59
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Ğâyetul-Merâm” c: 1, s: 70, 159-160, 236 / c: 2, s: 268
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 38 , s: 121

Efendimiz ve mevlamız Hz. Muhammed, Allah’ın duası ve selâmı ona ve tertemiz Ehli Beytine olsun, buyurdu ki:

“ Ey Ali ! Ben, Allah’ın istediğini tebliğ eden elçisiyim, sen ise Allah’ın yüzü ve ona uyulansın ! Bana ancak sen benzersin ve sana ancak ben misal olabilirim.”

- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Tefsirul-Burhân” c: 4, s: 148
- Şerefuddin el-Huseyni “Te’vil el-Âyât” c: 2, s: 568
- Seyyid Ali ‘Âşur “El-Nassu ‘ala Emirul-Mu’minin” s: 125
- Ebi Muhammed Hasan bin Muhammed el-Deylemi “İrşâd el-Kulub” c: 2, s: 359

Müminlerin emir sahibi ve efendimiz Hz. Ali buyurdu ki:

“ Ben Ahmed’ten (Hz. Muhammed’ten) ışığın ışıktan olduğu gibiyim.”

- Şeyh Saduk “El-Amâli” s: 604 / “İlel el-Şeri’â” c: 1, s: 174 / “Ma’âni el-Ahbâr” s: 351
- Muhammed bin el-Fettâl el-Nisâburi “Ravdatul-Va’izîn” s: 127
- Huseyn bin ‘Abdulvehhâb “Uyun el-Mu’cizât” s: 7
- İbin Şehrâşûb “Menâkib Âl Ebi Tâlib” c: 2, s: 58
- Kâfiddin Ebil-Hasan Ali bin Muhammed el-Leysi el-Vâsiti “Uyun el-Hikem vel-Muvâ’iz” s: 167
- Şehid el-Evvel Şeyh Muhammed bin Mekki el-Âmili “El-Erba’un Hadis” s: 71
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Medinetul-Me’âciz” c: 1, s: 171 ve 381 / “Hilyetel-Ebrâr” c: 2, s: 169 / “Ğâyetul-Merâm” c: 1, s: 34 ve 113 ; c: 4, s: 313; c: 6, s: 282
- Mecliysi “Bihârul-Envâr” c: 21, s: 26 ; c: 33 , s: 480 ; c: 38 , s: 80 ve 296 ; c: 40 , s: 344
- İbin Ebil-Hadid el-Mu’tezili “Şerh Nehcul-Belâğa” c: 16 , s: 289
- Muhammed bin Ebi Bekr el-Ansâri el-Berîy “El-Cevhere” s: 82

- Muhammed bin Ali el-Tabari “Başâret el-Mustafa” s: 294
- Zeynuddin Ali bin Yusuf “Nehcul-İmân” s: 351 ve 353
- Şerefuddin el-Huseyni “Te’vil el-Âyât” c: 1, s: 288 ; c: 2, s: 592
- Seyyid Ali ‘Âşur “El-Velâyetu” s: 165

İmam-ı Cafer el-Sadık efendimiz şöyle buyurdu:

“Bizim hakikatımız sırrın içinde olan bir sır gibidir. Gizlenmiş bir sırdır ve öyle bir sırdır ki ancak sır olana fayda verir. Sır üzerine sırdır ve sır ile örtülmüş bir sırdır.”

- Muhammed bin Hasan el-Saffâr “Basâirul-Deracât” s: 48
- Hasan bin Suleyman el-Hilli “Muhtasar Basâirul-Deracât” s: 126
- Muhammed Takî el-İsfahâni “Mikyâl el-Mekârim” c: 2, s: 295
- Meclisi “Bihârul-Envâr” c: 2, s: 71

İmam-ı Cafer el-Sadık hazretlerine, Hz. Mufaddal bin ‘Umar şöyle sormuştu:

“ Sana feda olayım, İblis’e (şeytana) ne gibi ilim verildi ?”

İmam-ı Cafer el-Sadık buyurdu ki:

“ Şeytan’da, insanların kalplerine vesvese düşüren bilgi mevcuttur.”

Hiz. Mufaddal sordu ki:

“ Ölüm Melek’inede neyin ilmi var ?”

İmam-ı Cafer el-Sadık buyurdu ki:

“ Onda insanların ruhlarını alma bilgisi vardır.”

Hiz. Mufaddal sordu ki:

“ İkiisi, doğuda ve batıda olan bütün varlıkların üzerine musallatmıdır ?”

İmam-ı Cafer el-Sadık buyurdu ki:

“ Evet.”

Hiz. Mufaddal sordu ki:

“ Sana feda olayım, senin ilmin nedir ?”

İmam-ı Cafer el-Sadık buyurdu ki:

“ Doğuda, batıda, göklerde ve yeryüzünde , denizde ve sahilde ne varsa hapsini bilirim. Bütün bunların içindeki mevcudun sayısını da bilirim. İşte bu ilim İblis ve ölüm Melek’inde yoktur.”

- Muhammed bin Cerir el-Tabari (Şif) “Delâil el-İmâme” s: 269
- Seyyid Hâşim el-Bahrâni “Medinetul-Me’âciz” c: 5, s: 442-443
- Mecliysi “Bihâr’ul-Envâr” c: 60, s: 275-276
- Şeyh el-Kuleyni “El-Kâfi” c: 1, s: 106

Müminlerin emir sahibi, mevlamız imam-ı Ali şöyle buyurdu:

“ Kâf’ın arkasında bir toplum vardır ki onlara benden başka kimse varamaz. Orasının arkasında bulunanı saran da benim. Orada mevcut olanın hakkındaki bilgim, bu dünyanız hakkındaki bilgim gibidir. Orasının üzerine tanıklık yapan ve muhafaza eden de benim. Bütün dünyaya, yedi göke ve yeryüzüne gözün kapanıp açılması zarfında icabet etmek isteseydim, bende mevcut olan İsmî ‘A’zâm ile bunu yapardım. En yüce ayet ve bariz bir şekilde görünen mucize benim.”

- Şeyh Hasan bin Suleyman el-Hilli “El-Muhtadar” s: 138 (kısmen)
- Mecliysi “Bihârul-Envâr” c: 54 , s: 336
- Hafız Receb el-Bursi “Meşariku Envârul-Yakîn” s: 63
- Seyyid Ali ‘Âşur “El-Velâyetu” s: 247

İmam-ı Cafer el-Sadık efendimize sordular ki:

“ Rasulallah’ı (s.a.a.s.) ziyaret edenin durumu nedir ?”

İmam-ı Cafer el-Sadık buyurdu ki:

“ Rasulallah’ı (s.a.a.s.) ziyaret eden, ‘Arş’ın üzerinde Allah’ı ziyaret etmiş gibi olur.”

Bir daha sordular ki:

“ Ehli Beytin imamlarından birini ziyaret edenin durumu nedir ?”

İmam-ı Cafer el-Sadık buyurdu ki:

“ Bizi ziyaret eden, Rasulallah’ı (s.a.a.s.) ziyaret etmiş gibi olur.”

- Şeyh Mufid “El-Mukni’e” s: 474 / “El-Mezâr” s: 183 (kısmen)
- Şehid el-Evvel şeyh Muhammed bin Mekkî el-‘Âmili “El-Durûs” c: 2, s: 8 (kısmen)
- Şeyh Yusuf el-Bahrâni “Hadâik el-Nâdira “c: 17 s: 17, s: 405, 433 (kısmen)
- Seyyid Ebil-Kâsem el-Musavi el-Hûî “Minhâcul-Sâlihîn” c: 1, s: 363
- Seyyid Ahmed el-Huvânsâri “Cemi’ul-Medârik” c: 2, s: 354 (kısmen)
- Şeyh Kuleyni “El-Kâfi” c: 4, s: 579, 585-586
- Şeyh Ebil-Kasem Cafar bin Muhammed el-Kummi “Kâmil el-Ziyârat” s: 278, 280, 283-284
- Şeyh Saduk “El-Amâli” s: 119-120, 684 / “İlel el-Şerâi’ “ c: 2, s: 460 / “Uyun Ahbar el-Rida” c: 1, s: 286, 291, 293 / “Men Lâ Yahdirahu el-Fakih” c: 2, s: 578, 581, 585 (hepsinde kısmen)
- Fettâl el-Nisâburi “Ravdatul-Va’izîn” s: 202, 233, 246 (kısmen)
- Şeyh el-Tusi “Tehzibul-Ahkâm” c: 6, s: 79, 93, 108 (kısmen)
- El-Hurr el-‘Âmili “Vesail el-Şi’â” c: 10, s: 185 (tam olarak), 257, 426, 434, 438, 445, 448 / c: 14, s: 328, 543, 552, 558, 567, 571 (kısmen)
- İbin Şehrâşûb “El-Menâkib” c: 3, s: 506 (kısmen)
- Mecliysi “Bihârul-Envâr” c: 97, s: 119 / c: 98, s: 76
- Seyyid Huseyn el-Tabâtabâi “Cami’ Ahâdis el-Şi’â” c: 12, s: 233